

KONACNI PRIJEDLOG
ZAKONA O PRIJEVOZU U CESTOVNOM PROMETU

KONACNI PRIJEDLOG

ZAKONA O PRIJEVOZU U CESTOVNOM PROMETU

I. OPCE ODREDBE

Podrucje primjene

Clanak 1.

- (1) Ovim se Zakonom određuju uvjeti i način obavljanja djelatnosti prijevoza putnika i tereta u unutarnjem cestovnom prometu, pružanje kolodvorskih usluga, prijevoz za vlastite potrebe kao i nadležnosti tijela zaduženih za provođenje i nadzor nad provedbom ovoga Zakona.
- (2) Djelatnost prijevoza putnika i tereta i prijevoz za vlastite potrebe u međunarodnom cestovnom prometu obavlja se u skladu s ovim Zakonom i drugim propisima, kojima je uređeno ovo područje i međunarodnim ugovorima koje je sklopila Republika Hrvatska, odnosno uz uvažavanje načela uzajamnosti.
- (3) Jamci se pravo na obavljanje djelatnosti prijevoza pravnim i fizičkim osobama iz drugih država, te priznaju diplome profesionalne kvalifikacije i drugi dokazi o stručnoj osposobljenosti za obavljanje djelatnosti prijevoza na osnovi međunarodnih ugovora, donosno, uz uvažavanje načela uzajamnosti.

Opci pojmovi

Clanak 2.

- (1) U smislu ovoga Zakona pojedini pojmovi imaju sljedeće značenje:
 1. «auto-taksi» prijevoz je djelatnost prijevoza putnika, koja se obavlja osobnim automobilom.
 2. «autobusni kolodvor» je objekt za prihvatanje i otpremanje autobusa i putnika koji mora ispunjavati uvjete propisane ovim Zakonom.
 3. «autobusno stajalište» je posebno izgrađena i označena prometna površina, određena za zaustavljanje autobusa, koja omogućava sigurni ulazak, odnosno izlazak putnika.
 4. «bilateralni prijevoz» je prijevoz putnika ili tereta između Republike Hrvatske i druge države.
 5. «daljinar» je akt kojim se utvrđuju udaljenosti između autobusnih kolodvora odnosno autobusnih stajališta.

6. «direktna linija» je linija na kojoj se obavlja prijevoz između početnog i završnog autobusnog kolodvora odnosno autobusnog stajališta utvrđena u voznom redu bez zaustavljanja na usputnim stajalištima.
7. «domaći prijevoznik» je fizička ili pravna osoba sa sjedištem/prebivalištem u Republici Hrvatskoj, koja ima licencu za obavljanje prijevoza ili obavlja prijevoze za vlastite potrebe u skladu s ovim Zakonom.
8. «dozvola za prijevoz» je akt određen ovim Zakonom ili međunarodnim ugovorom, na temelju kojih se obavlja prijevoz.
9. «dozvola Zajednice» za linijski prijevoz putnika je dozvola koja prijevozniku omogućava obavljanje linijskog prijevoza putnika na teritoriju država članica Europske zajednice.
10. «dozvola Europske konferencije ministara prometa» (CEMT) je multilateralna dozvola za obavljanje međunarodnog cestovnog prijevoza tereta na području država članica CEMT-a, vozilima registriranim u jednoj od država članica CEMT-a.
11. «ekspresna linija» je linija na kojoj se obavlja prijevoz između početnog i završnog autobusnog kolodvora odnosno autobusnog stajališta utvrđenih u voznom redu sa zaustavljanjem na značajnim usputnim autobusnim kolodvorima odnosno autobusnim stajalištima utvrđenim u voznom redu.
12. «itinerer» je akt koji označava smjer kretanja vozila na liniji.
13. «izdavatelj licence» je tijelo koje je prema odredbama ovoga Zakona nadležno za izdavanje licence.
14. «izvanredni prijevoz» je prijevoz vozilima koje sama ili zajedno s teretom premašuju propisane dimenzije ili ukupnu masu, odnosno, propisana osovinska opterećenja.
15. «izvod licence» je isprava, koju izdaje izdavatelj licence za svako pojedino vozilo, te sadrži podatke o: izdavatelju, prijevozniku, broju obrtnice odnosno matricnom broju sudskog registra, broju licence i datumu važenja licence, registarskoj oznaci, marki i tipu vozila, vrsti prijevoza koja se vozilom može obavljati, datumu izdavanja izvoda, žigu i potpisu.
16. «javni prijevoz» je prijevoz, koji je pod istim uvjetima dostupan svim korisnicima prijevoznih usluga.
17. «javni linijski prijevoz putnika u cestovnom prometu» je prijevoz koji se obavlja na određenim relacijama i po unaprijed utvrđenom voznom redu, cijeni i općim prijevoznim uvjetima, kao međuzupanijski i županijski linijski prijevoz putnika.
18. «kabotaža» je svaki prijevoz putnika ili tereta između pojedinih mjesta u Republici Hrvatskoj, koji obavlja strani prijevoznik.
19. «kritična dozvola» je dozvola na temelju koje je dopušten pristup i obavljanje prijevoza tereta u državi, za koju se na temelju procjena korištenja dozvola, u određenom vremenskom razdoblju utvrdi, da je broj razmijenjenih dozvola manji od iskazanih potreba za prijevozom. Kritičnim dozvolama se smatraju i CEMT dozvole.
20. «licenca» je akt kojim se odobrava obavljanje djelatnosti prijevoza putnika ili tereta u unutarnjem i međunarodnom cestovnom prometu, odnosno, pružanje kolodvorskih usluga

21. «licenca Zajednice» je akt kojim se odobrava obavljanje djelatnosti prijevoza putnika ili tereta u međunarodnom cestovnom prometu na teritoriju država članica Europske zajednice.
22. «linija» je relacija ili skup relacija obavljanja prijevoza u cestovnom prometu, od početnog do završnog kolodvora, odnosno stajališta, na kojoj se prevoze putnici po registriranom i objavljenom voznom redu s jednim ili više polazaka.
23. «međužupanijski linijski prijevoz» je javni prijevoz putnika između dvije ili više županija, a može se obavljati kao putnički, ekspresni ili direktni linijski prijevoz putnika.
24. »medunarodni ugovor» je svaki međunarodni bilateralni ili multilateralni sporazum, koji obvezuje Republiku Hrvatsku i koji se odnosi na prijevoze u cestovnom prometu.
25. «medunarodni linijski prijevoz» je javni prijevoz putnika između Republike Hrvatske i drugih država.
26. «nekritične dozvole» su dozvole na temelju kojih je dopušten pristup i obavljanje prijevoza tereta, a čiji broj zadovoljava potrebe domaćih prijevoznika.
27. «opći uvjeti prijevoza» je akt kojeg donosi prijevoznik, a kojim se utvrđuju uvjeti pod kojima se obavlja prijevoz (cjenik, ponašanje putnika, prijevoz životinja, prijevoz prtljage, ponašanje posade prema putnicima i dr.).
28. »povremeni prijevoz putnika u cestovnom prometu» je prijevoz kod kojeg se skupina unaprijed određenih putnika prevozi pod uvjetima koji su dogovoreni ugovorom između prijevoznika i narucitelja prijevoza, a koji nije javni linijski prijevoz, posebni linijski prijevoz, naizmjenični prijevoz
29. «putnik» je osoba koju prijevoznik prevozi uz naknadu.
30. «putnička linija» je linija na kojoj se obavlja prijevoz između početnog i završnog autobusnog kolodvora, odnosno autobusnog stajališta, s obveznim zaustavljanjem na svim usputnim autobusnim kolodvorima, odnosno autobusnim stajalištima utvrđenim u voznom redu.
31. «posebni linijski prijevoz» je prijevoz samo određene skupine putnika, koji se obavlja temeljem pisanog ugovora između prijevoznika i narucitelja prijevoza, pri čemu narucitelj plaća prijevoz.
32. «prijevoz u cestovnom prometu» je svaki prijevoz putnika ili tereta, uključujući i vožnju praznog ili nenatovarenog vozila.
33. «prijevoz u unutarnjem cestovnom prometu» je prijevoz na teritoriju Republike Hrvatske.
34. «prijevoz u međunarodnom cestovnom prometu» je prijevoz između dvije ili više država.
35. «prijevoz iz ili za treće države» je prijevoz tereta ili putnika kojeg obavlja prijevoznik koji nema sjedište/prebivalište u državi u kojoj prijevoz započinje odnosno završava.
36. «prijevoz putnika naizmjeničnim vožnjama» je prijevoz kod kojega se nizom polaznih i povratnih vožnji prethodno formirane skupine putnika prevoze s istog polaznog mjesta na isto odredišno mjesto. Svaka skupina koja je obavila putovanje u polasku, vraća se u polazno mjesto istom ili kasnijom vožnjom istog prijevoznika.

37. «prijevoz za vlastite potrebe» je prijevoz osoba ili tereta koji bez naknade obavljaju pravne ili fizicke osobe, radi zadovoljavanja proizvodnih ili uslužnih potreba u okviru svojih djelatnosti.
38. «prijevoznik» je domaca ili strana fizicka ili pravna osoba koja ima licencu za obavljanje prijevoza u cestovnom prometu.
39. «prijevoznik Zajednice» je pravna ili fizicka osoba, koja ima licencu Zajednice za obavljanje prijevoza putnika ili tereta, ili obavlja prijevoz za vlastite potrebe, a ima sjedište/prebivalište u državi članici Europske zajednice.
40. «putni list» je propisani obrazac koji prijevoznik mora imati pri obavljanju povremenog i naizmjenicnog prijevoza putnika u unutarnjem i medunarodnim prometu.
41. «putni radni list» je propisani obrazac koji sadrži registracijski broj autobusa kojim se obavlja linijski prijevoz putnika, naziv linije, vrijeme pocetka i završetka vožnje, podatke o posadi vozila i pravcu njegova kretanja, potpis osobe ovlaštene za izdavanje putnog radnog lista, kao i prostor za upisivanje dolaska i polaska s autobusnog kolodvora ili stajališta u linijskom cestovnom prometu.
42. «relacija» je udaljenost između dvaju mjesta na liniji, koji su u voznom redu oznaceni kao autobusni kolodvori odnosno autobusna stajališta.
43. «skup vozila» je sklop jednog vucnog vozila i najmanje jedne prikolice ili poluprikolice.
44. «strani prijevoznik» je pravna ili fizicka osoba, koja ima licencu svoje države za obavljanje prijevoza putnika ili tereta ili obavlja prijevoze za vlastite potrebe, te ima sjedište/prebivalište u drugoj državi koja nije članica Europske zajednice.
45. «teretni kolodvor» je objekt za prihvat i otpremanje teretnih motornih vozila koji mora ispunjavati uvjete propisane ovim Zakonom.
46. «teretni list» je akt koji prati teret i mora sadržavati: datum i mjesto izdavanja, ime i prezime ili naziv pošiljatelja, te njegovu adresu, ime i prezime ili naziv prijevoznika, registarsku oznaku vozila, datum i mjesto utovara tereta, ime i prezime ili naziv primatelja i mjesto istovara, naznaku kolicine i vrste tereta, popis isprava koje se prilažu uz teretni list, prijevozne i druge troškove.
47. «tranzitni prijevoz» je prijevoz putnika ili tereta preko teritorija Republike Hrvatske bez ulaska ili izlaska putnika, odnosno utovara ili istovara robe u Republici Hrvatskoj.
48. «uskladeni vozni red» je ovjereni vozni red koji je prošao propisani postupak uskladjivanja.
49. «vozac vozila» je osoba koja ima srednju strucnu spremu u zanimanju vozac.
50. «vozni red» je akt koji sadrži: naziv prijevoznika, liniju na kojoj se obavlja prijevoz, vrstu linije, redosljed autobusnih kolodvora, odnosno autobusnih stajališta, te njihovu udaljenost od mjesta gdje pocinje linija, vrijeme dolaska i polaska s autobusnog kolodvora, odnosno autobusnog stajališta, režim održavanja linije, razdoblje u kojem se održava linija, te rok važenja voznog reda.
51. «Zajednica» je Europska zajednica.
52. «županijski linijski prijevoz» je prijevoz putnika na podrucju jedne županije, a može prometovati bez zaustavljanja i preko podrucja

susjednih županija, ako je takvo prometovanje uvjetovano cestovnom mrežom.

Obavljanje djelatnosti cestovnog prijevoza

Članak 3.

- (1) Obavljanje djelatnosti cestovnog prijevoza putnika je prijevoz osoba, koji obavlja domaći prijevoznik, prijevoznik Zajednice ili strani prijevoznik vozilom za prijevoz putnika, uz naknadu.
- (2) Obavljanje djelatnosti cestovnog prijevoza tereta je prijevoz tereta, koji obavlja domaći prijevoznik, prijevoznik Zajednice ili strani prijevoznik vozilom za prijevoz tereta, uz naknadu.
- (3) Prijevoznik je dužan svoje usluge obavljati na nediskriminirajući način i pod jednakim tehničkim i drugim uvjetima prema svim korisnicima svojih usluga.
- (4) Na sve postupke koji su predmet ovoga Zakona primjenjivat će se odredbe Zakona o općem upravnom postupku, ako ovim Zakonom nije drugačije određeno.

Uvjeti za vozača

Članak 4.

Vozaci autobusa i teretnih motornih vozila čija najveća dopuštena masa prelazi 3500 kg, vozači auto-taksi vozila, te vozači osobnih automobila (8+1) kojima se obavlja posebni linijski prijevoz, moraju imati srednju stručnu spremu u zanimanju vozač.

Članak 5.

- (1) Vozač teretnog motornog vozila čija najveća dopuštena masa prelazi 3.500 kg ne smije biti mlađi od 18 godina.
- (2) Vozači autobusa moraju imati navršenu 21 godinu.
- (3) Vozači autobusa na udaljenosti većoj od 50 km od mjesta u kojem prijevoznik ima sjedište/prebivalište, osim uvjeta iz stavka 2. ovoga članka, moraju ispunjavati i jedan od sljedećih dodatnih uvjeta:
 - da ima najmanje jednu godinu radnog iskustva na poslovima vozača teretnog vozila čija najveća dopuštena masa prelazi 3.500 kg,
 - da ima najmanje jednu godinu radnog iskustva na poslovima vozača autobusa na udaljenosti do 50 km.

Posebni uvjeti za vozila

Članak 6.

- (1) Djelatnost cestovnog prijevoza putnika i tereta može se obavljati vozilima ne starijim od 18 godina.

- (2) Iznimno od stavka 1. ovoga članka, kada se radi o posebnom linijskom prijevozu učenika od i do škola, prijevoz se može obavljati vozilima ne starijim od 10 godina.
- (3) Vozila kojima se obavlja djelatnost cestovnog prijevoza i prijevoza za vlastite potrebe, moraju osim uvjeta određenih drugim propisima ispunjavati i posebne uvjete koje propisuje ministar nadležan za promet (u daljnjem tekstu: ministar) u skladu s uvjetima obavljanja djelatnosti prema ovom Zakonom.
- (4) Ispunjavanje uvjeta iz stavka 3. ovoga članka utvrđivat će stručna organizacija koju ovlasti ministar.

II. LICENCE

Vrste licenci

Članak 7.

- (1) Za obavljanje djelatnosti javnog cestovnog prijevoza putnika ili tereta u cestovnom prometu, pravna ili fizička osoba mora biti upisana u sudski, odnosno obrtni registar za obavljanje djelatnosti javnog cestovnog prijevoza, te imati licencu.
- (2) Ministarstvo nadležno za promet (u daljnjem tekstu: ministarstvo) izdaje licencu iz stavka 1. ovoga članka za obavljanje međunarodnog prijevoza putnika ili tereta u cestovnom prometu i to za sljedeće vrste prijevoza:
 - međunarodni prijevoz tereta u cestovnom prometu,
 - međunarodni prijevoz putnika u cestovnom prometu.
- (3) Ured državne uprave u županiji, odnosno upravno tijelo Grada Zagreba nadležno za poslove prometa, izdaje licencu iz stavka 1. ovoga članka za obavljanje unutarnjeg prijevoza putnika i tereta za sljedeće vrste prijevoza:
 - prijevoz tereta u unutarnjem cestovnom prometu,
 - prijevoz putnika u unutarnjem cestovnom prometu i
 - auto-taksi prijevoz.
- (4) Prijevoznik koji ima licencu za međunarodni prijevoz tereta i putnika ne treba imati licencu za unutarnji prijevoz.
- (5) Licencu iz stavka 1. ovoga članka nije potrebno imati za sljedeće vrste prijevoza:
 1. prijevoz pošte kao javne usluge,
 2. prijevoz oštećenih, odnosno vozila u kvaru,
 3. prijevoz za vlastite potrebe,
 4. prijevoz vozilima, koja su namijenjena potrebama javne sigurnosti, obrane, zaštite od prirodnih i drugih nepogoda, kao i potrebama državnih tijela, medicinskih i humanitarnih prijevoza i prijevoza specijalnim vozilima, koja su nakon proizvodnje bila prilagođena posebnim namjenama, te služe prijevozu za vlastite potrebe, te se njima ne može obavljati prijevoz putnika ili tereta na isti način kao s neprilagođenim vozilima (npr. vozila za prijevoz pčela, putujuće knjižnice), što mora biti razvidno iz prometne dozvole,
 5. prijevoz tereta vozilima ili skupom vozila čija najveća dopuštena masa ne prelazi 3.500 kg,

6. prijevoz koji obavlja trgovačko društvo, javna ustanova, služba-vlastiti pogon koje osniva jedinica lokalne samouprave za obavljanje komunalnih djelatnosti.
- (6) Izdavatelj licence vodi evidenciju o izdanim licencama i o izdanim potvrdama o prijevozu za vlastite potrebe.
- (7) Ministar propisuje sadržaj, oblik, te način vođenja i korištenja evidencije iz stavka 6. ovoga članka.

Uvjeti za dobivanje licence

Članak 8.

- (1) Licencu može dobiti fizička ili pravna osoba, ako ispunjava sljedeće uvjete:
 1. da ima dobar ugled,
 2. da ima financijsku sposobnost,
 3. da osoba odgovorna za prijevoze ima odgovarajuću stručnu osposobljenost,
 4. da je vlasnik najmanje jednog registriranog motornog vozila za pojedine vrste prijevoza ili ima pravo na upotrebu tog vozila na osnovi sklopljenog ugovora o zakupu ili leasingu,
 5. da ima odgovarajuća vlastita ili ugovorom zakupljena parkirališta za motorna vozila i prikolice kojima obavlja prijevoz u cestovnom prometu, a koja ispunjavaju minimalne tehničke, organizacijske i ekološke uvjete za sigurno parkiranje.
- (2) Ministar uz suglasnost ministra nadležnog za zaštitu okoliša, prostorno uređenje i graditeljstvo propisuje minimalne tehničke i druge uvjete za parkirališna mjesta za vozila i prikolice.

Dobar ugled

Članak 9.

- (1) Dobar ugled u smislu ovoga Zakona mora imati: pravna osoba i odgovorna osoba u pravnoj osobi, te fizička osoba koja želi obavljati djelatnost prijevoza u cestovnom prometu.
- (2) Dobar ugled u smislu ovoga Zakona nema osoba:
 - koja je pravomoćno osuđena zbog kaznenog djela protiv imovine, službene dužnosti, opće sigurnosti ljudi i imovine, sigurnosti i povrede prava na rad i drugih prava iz rada i prava na zdravstvenu zaštitu, platnog prometa i poslovanja, opće sigurnosti ljudi i imovine i sigurnosti prometa, okoliša, prostora i prirodnih dobara,
 - kojoj je izrečena zaštitna mjera zabrane obavljanja djelatnosti cestovnog prijevoza,
 - koja je osuđena za druga kaznena djela na kaznu zatvora dužu od godinu dana.
- (3) Dobar ugled u smislu ovog Zakona nema osoba koja je u zadnje dvije godine više od dva puta, pravomoćnom odlukom suda za prekršaje, bila kažnjena za teži prekršaj povezan s obavljanjem djelatnosti cestovnog prijevoza putnika ili

tereta, u skladu s ovim Zakonom ili propisima iz područja sigurnosti cestovnog prometa, prijevoza opasnog tereta, rada i zapošljavanja na crno, javnih cesta, nelojalne konkurencije ili je obavljala prijevoze bez odgovarajuće licence, odnosno u suprotnosti s odredbama međunarodnih ugovora.

- (4) Težim prekršajem iz stavka 3. ovoga članka smatra se prekršaj za koji je propisana novčana kazna, za pravnu osobu u iznosu većem od 20.000,00 kuna, odnosno za fizičku osobu u iznosu većem od 8.000,00 kuna.
- (5) Nakon što prestanu pravne posljedice presude iz stavka 2., 3. ili 4. ovoga članka, smatrat će se da osoba iz stavka 1. ovoga članka ispunjava uvjete iz članka 8. stavka 1. točke 1. ovoga Zakona.

Financijska sposobnost

Članak 10.

- (1) Financijsku sposobnost u skladu s ovim Zakonom ima domaći prijevoznik ako ima na raspolaganju imovinu u visini najmanje 65.000,00 kuna vrijednosti za prvo vozilo i 130.000,00 kuna za prvu skupinu vozila, te 35.000,00 kuna za svako sljedeće vozilo ili 70.000,00 za svaku sljedeću skupinu vozila.
- (2) Financijska sposobnost dokazuje se jednim od sljedećih dokumenata:
 - izvodom iz odgovarajućeg registra iz kojeg je razvidna visina osnivačkog kapitala,
 - kopijom bilance stanja koju je prijevoznik za proteklu godinu podnio poreznom tijelu,
 - popisom pojedinih osnovnih sredstava uključujući i troškove nabave ili uplate za vozila, poslovni prostor, uređaje i opremu,
 - ispravom o vlasništvu neopterećenih nekretnina,
 - ugovorom o namjenski vezanom depozitu u banci,
 - garancijom banke ili druge financijske institucije o kreditnoj sposobnosti,
 - potvrdom o raspoloživim sredstvima.
- (3) Financijska sposobnost nije osigurana ako prijevoznik duguje za najmanje dva mjeseca plaćanje poreza ili doprinosa za zdravstveno ili mirovinsko osiguranje, što se dokazuje potvrdom poreznog tijela ne starijom od mjesec dana.
- (4) Iznimno od stavka 1. ovoga članka za unutarnji prijevoz u cestovnom prometu do dana pristupanja Republike Hrvatske Europskoj uniji, domaći prijevoznik ispunjava uvjet financijske sposobnosti ako ima na raspolaganju imovinu u visini 30.000,00 kuna za prvo vozilo i 60.000,00 kuna za prvu skupinu vozila, te 15.000,00 kuna za svako sljedeće vozilo ili 30.000,00 za svaku sljedeću skupinu vozila.

Stručna osposobljenost osoba odgovornih za prijevoz

Članak 11.

- (1) Prijevoznik mora biti stručno osposobljen ili imati zaposlenu osobu, odgovornu za prijevoz koja je stručno osposobljena.

- (2) Strucno je osposobljena osoba koja je položila ispit o strucnoj osposobljenosti za obavljanje djelatnosti javnog cestovnog prijevoza. Ispit o strucnoj osposobljenosti sastoji se od pisanog i usmenog dijela.
- (3) Od obveze polaganja ispita iz stavka 2. ovoga clanka, izuzete su osobe koje imaju visoku strucnu spremu, prometnog smjera i jednu godinu radnog iskustva u cestovnom prijevozu, osobe koje imaju višu strucnu spremu, cestovnog smjera i tri godine radnog iskustva u cestovnom prijevozu, te osobe koje imaju najmanje pet godina radnog iskustva u upravljanju prijevozom.
- (4) Strucna osposobljenost dokazuje se uvjerenjem o strucnoj osposobljenost iz clanka 12. stavka 3. ovoga Zakona, odnosno, diplomom i dokazom o radnom iskustvu.

Polaganje ispita o strucnoj osposobljenosti

Clanak 12.

- (1) Hrvatska gospodarska komora i Hrvatska obrtnicka komora (u daljnjem tekstu: komore) provode ispit o strucnoj osposobljenosti iz clanka 11. ovoga Zakona prema Programu ispita o strucnoj osposobljenosti koji se sastoji od opceg i posebnog dijela.
- (2) Ispit o strucnoj osposobljenosti polaže se pred Povjerenstvom koje osniva ministar, na prijedlog komora. Povjerenstvo se sastoji od tri clana: predstavnika ministarstva i komora.
- (3) Nakon položenog ispita o strucnoj osposobljenosti izdaje se uvjerenje.
- (4) Komore vode evidenciju o položenim ispitima o strucnoj osposobljenosti.
- (5) Troškove polaganja ispita snose osobe iz clanka 11. stavka 1. ovoga Zakona, odnosno, polaznik.
- (6) Nadzor nad zakonitošću organiziranja i provođenja ispita o strucnoj osposobljenosti provodi ministarstvo.
- (7) Ministar donosi Program ispita o strucnoj osposobljenosti, te propisuje sadržaj i oblik uvjerenja, oblik i način vođenja evidencije i visinu troškova polaganja ispita o strucnoj osposobljenosti.
- (8) Način i postupak provođenja ispita o strucnoj osposobljenosti zajednicki propisuju komore.

Postupak za dobivanje licence

Clanak 13.

- (1) Pravna ili fizicka osoba podnosi zahtjev za licencu izdavatelju licence. U zahtjevu treba navesti: vrstu prijevoza za koji se traži licenca, broj motornih i prikljucnih vozila kojima ce se obavljati djelatnost, te priložiti pisane dokaze o ispunjavanju uvjeta iz clanka 8. ovoga Zakona. Uz zahtjev se prilaže i kopija rješenja o upisu djelatnosti prijevoza u cestovnom prometu u sudski, odnosno, obrtni registar.
- (2) Ispunjenje uvjeta iz clanka 6. stavka 1. i 2. i clanka 8. stavka 1. tocke 5. ovoga Zakona utvrđuje ured državne uprave u županiji, odnosno upravno tijelo Grada Zagreba nadležno za poslove prometa, po službenoj dužnosti u

postupku izdavanja licence za prijevoz putnika i tereta u unutarnjem cestovnom prometu ili izdavanjem rješenja ako se radi o medunarodnom cestovnom prijevozu putnika i tereta ili izdavanju licence Zajednice.

- (3) Ako podnositelj zahtjeva ispunjava propisane uvjete, izdavatelj licence izdaje rješenje o licenci za obavljanje prijevoza u cestovnom prometu, te dostavlja podnositelju zahtjeva izvornik licence i izvode iz licence.
- (4) Licenca se izdaje za razdoblje od pet godina, a izvod licence za pojedino vozilo za razdoblje važenja licence.
- (5) Licence i izvodi licenca za pojedino vozilo, nisu prenosivi.
- (6) Domaci je prijevoznik dužan podnijeti zahtjev za izdavanje nove licence u skladu sa stavkom 1. ovoga clanka najmanje tri mjeseca prije isteka važenja licence.
- (7) Domaci prijevoznik, koji prestane obavljati djelatnost prijevoza, najkasnije u roku osam dana od dana prestanka obavljanja djelatnosti, dužan je o tome obavijestiti izdavatelja licence.
- (8) Izvornik licence nalazi se u sjedištu domaceg prijevoznika. Prilikom obavljanja prijevoza u cestovnom prometu, odnosno tijekom vožnje vozac domaceg prijevoznika dužan je u vozilu imati izvod licence.
- (9) Ministar propisuje obrazac licence i izvoda licence.

Uvjeti za pocetak obavljanja prijevoza

Clanak 14.

Domaci prijevoznik može zapoceti obavljati one vrste prijevoza putnika ili tereta u unutarnjem ili medunarodnom cestovnom prometu, koji su navedeni u licenci s danom dostave licence, a pojedinim vozilom s danom dostave izvoda licence za to vozilo.

Promjena podataka

Clanak 15.

- (1) Domaci prijevoznik dužan je u slucaju promjene podataka temeljem kojih je izdana licenca o istom obavijestiti izdavatelja licence u roku osam dana od dana promjene.
- (2) U slucaju promjene podataka iz stavka 1. ovoga clanka, a koji se odnose na vozila izdavatelj licence izdaje novi izvod za predmetno vozilo.
- (3) U slucaju promjene drugih podataka iz stavka 1. ovoga clanka izdaje se nova licenca s pripadajucim novim izvodima.
- (4) Nova licenca s pripadajucim novim izvodima izdaje se domacem prijevozniku nakon vracanja licence cije važenje prestaje zbog promjene podataka.

Obvezni dokumenti u vozilu

Clanak 16.

- (1) Vozac domaceg prijevoznika tijekom vožnje u vozilu mora imati:
 - izvod licence za vozilo,
 - ugovor ili potvrdu o zaposlenju vozaca,
 - putni list za povremeni i naizmjenicni prijevoz putnika,
 - putni radni list za linijski prijevoz putnika,
 - teretni list za prijevoz tereta,
 - ugovor o podvozarstvu,
 - odgovarajuće dozvole koje se odnose na određenu vrstu prijevoza.
- (2) Prilikom obavljanja prijevoza u cestovnom prometu vozac prijevoznika Zajednice i vozac stranog prijevoznika u vozilu mora imati:
 - ugovor ili potvrdu o zaposlenju vozaca,
 - potrebne dozvole koje se odnose na određenu vrstu prijevoza,
 - međunarodni teretni list (CMR), odnosno, putni list.
- (3) Vozac prijevoznika dužan je na zahtjev nadležnog inspektora ili ovlaštenog službenika Carinske uprave Republike Hrvatske (u daljnjem tekstu: Carinske uprave) dati na uvid sve isprave iz stavka 1. i 2. ovoga clanka.

Ukidanje licence

Clanak 17.

- (1) Izdavatelj licence rješenjem može oduzeti licencu domacem prijevozniku u sljedećim slučajevima:
 - ako prestane ispunjavati bilo koji od uvjeta za izdanu licencu,
 - ako se utvrdi da je licenca izdana na temelju netocnih podataka,
 - ako obavlja prijevoz u suprotnosti s izdanom licencom.
- (2) Domaci prijevoznik mora u roku osam dana od dana primitka rješenja o ukidanju licence, istu vratiti izdavatelju licence zajedno s izvodima. Rješenje o ukidanju licence izdavatelj licence dostavlja nadležnoj inspekciji ministarstva.

Prijava prijevoznika za vlastite potrebe

Clanak 18.

- (1) Pravne ili fizicke osobe koje obavljaju prijevoze za vlastite potrebe na temelju clanka 7. stavka 5. tocke 3. ovoga Zakona, prije pocetka obavljanja prijevoza dužne su se prijaviti kod izdavatelja licence, koji ih upisuje u evidenciju prijevoznika za vlastite potrebe, osim za prijevoz tereta vozilima ili skupom vozila cija najveća dopuštena masa ne prelazi 3.500 kg.
- (2) Prijevozi iz stavka 1. ovoga clanka mogu se obavljati samo na osnovi potvrde o prijavi prijevoza za vlastite potrebe, koju izdaje izdavatelj licence.
- (3) Potvrda iz stavka 2. ovoga clanka izdaje se na pisani zahtjev pravne ili fizicke osobe koja obavlja prijevoz za vlastite potrebe u kojoj treba navesti: vrstu prijevoza, broj vozila kojima ce obavljati prijevoz, podatke o broju prikolica i

- potvrdu o zaposlenom vozaču za vozila čija najveća dopuštena masa prelazi 3.500 kg.
- (4) Prilikom obavljanja prijevoza za vlastite potrebe vozač mora u vozilu imati:
 - potvrdu ili izvod potvrde o prijavi prijevoza za vlastite potrebe,
 - ugovor ili potvrdu o zaposlenom vozaču,
 - teretni list za vozila čija najveća dopuštena masa prelazi 3.500 kg,
 - putni list za prijevoz osoba u međunarodnom cestovnom prometu,
 - odgovarajuće dozvole.
 - (5) Vozila kojima se obavljaju prijevozi za vlastite potrebe moraju biti označena i opremljena sukladno propisu iz članka 6. ovoga Zakona.
 - (6) Na postupak izdavanja izvoda, oduzimanja, promjene i prestanka važenja potvrde iz stavka 2. ovoga članka, na odgovarajući se način primjenjuju odredbe ovoga Zakona koje se odnose na licence i izvode iz licenci.

III. LICENCA ZAJEDNICE

Uvjeti za dobivanje licence Zajednice

Članak 19.

- (1) Međunarodni cestovni prijevoz putnika ili tereta unutar država članica Europske zajednice obavlja se na temelju licence Zajednice.
- (2) Licenca Zajednice važi u Republici Hrvatskoj.
- (3) Licencu Zajednice izdaje ministarstvo domaćem prijevozniku, koji obavlja prijevoz putnika i tereta u cestovnom prometu, ako:
 - ima sjedište/prebivalište u Republici Hrvatskoj u skladu sa zakonodavstvom Republike Hrvatske,
 - u skladu sa zakonodavstvom Europske zajednice i sa zakonodavstvom Republike Hrvatske ispunjava uvjete za dobivanje licence za obavljanje prijevoza u cestovnom prometu.

Postupak za dobivanje licence Zajednice

Članak 20.

- (1) Na uvjete i postupak dodjele, oduzimanje, promjenu podataka, kao i druga prava i obveze iz licence Zajednice, odgovarajuće se primjenjuju odredbe Poglavlja II. ovoga Zakona.
- (2) Ministarstvo vodi evidenciju izdanih licenci Zajednice, te vozila prijavljenih za obavljanje cestovnog prijevoza putnika i tereta.
- (3) Ministarstvo svake godine do 31. siječnja dostavlja Komisiji pri Europskoj zajednici podatke o licencama i izvodima licenci Zajednice izdanim domaćim prijevoznicima do 31. prosinca prethodne godine.

Oduzimanje licence Zajednice ili izvoda licence Zajednice

Clanak 21.

Ako ministarstvo donese rješenje o oduzimanju licence ili izvoda licence Zajednica prijevozniku, o tome bez odgađanja izvješćuje Komisiju pri Europskoj zajednici.

IV. PRIJEVOZ PUTNIKA

1. Prijevoz putnika u unutarnjem cestovnom prometu

Clanak 22.

Prijevoz putnika u unutarnjem cestovnom prometu obavlja se kao javni linijski prijevoz, posebni linijski prijevoz, povremeni prijevoz, auto-taksi prijevoz i kao posebni oblik prijevoza.

A) Javni linijski prijevoz putnika u unutarnjem cestovnom prometu

Obavljanje javnog linijskog prijevoza putnika

Clanak 23.

- (1) Javni linijski prijevoz je prijevoz putnika u cestovnom prometu i može se obavljati kao putnicki, ekspresni ili direktni linijski prijevoz na međužupanijskim i županijskim linijama.
- (2) Javni linijski prijevoz putnika u cestovnom prometu može se obavljati samo autobusima i mora biti dostupan svim putnicima pod istim uvjetima i bez diskriminacije.
- (3) Prijevoznik je dužan prije početka obavljanja prijevoza dostaviti vozni red autobusnim kolodvorima na kojima su po voznom redu predviđena zaustavljanja, radi objave. Prijevoznik je dužan na zahtjev korisnika prijevoza opće uvjete prijevoza učiniti dostupnima.
- (4) Javni linijski prijevoz putnika u cestovnom prometu na istoj liniji može se povremeno obavljati i dodatnim autobusima. Pri obavljanju prijevoza na istoj liniji dodatnim autobusom (bis-vožnje) dozvoljeno je izostavljanje određenih stajališta i autobusnih kolodvora.

Dozvola

Clanak 24.

- (1) Prijevoznik koji obavlja javni linijski prijevoz putnika na određenoj liniji mora imati licencu i dozvolu za tu liniju.
- (2) Dozvola se izdaje s rokom važenja do 5 godina.

- (3) Dozvola nije prenosiva i može je koristiti samo prijevoznik kojem je izdana.
- (4) Prijevoznik je dužan najkasnije u roku od 30 dana, od dana izdavanja dozvole zapoceti s obavljanjem prijevoza, na odobrenoj liniji.
- (5) Dozvola iz stavka 1. ovoga clanka sadrži: naziv i sjedište/prebivalište prijevoznika, naziv linije, vozni red, prijevozni pravac (itinerer) i rok važenja.
- (6) Ministar propisuje obrazac dozvole i visinu naknade za izdavanje dozvole.
- (7) Naknada iz stavka 6. ovoga clanka prihod je državnog proračuna, odnosno proračuna županije.

Izdavatelj dozvole

Clanak 25.

- (1) Ministarstvo izdaje dozvolu za međužupanijski linijski prijevoz putnika.
- (2) Upravno tijelo županije nadležno za poslove prometa izdaje dozvolu za županijski linijski prijevoz putnika.
- (3) Upisnik izdanih dozvola za međužupanijske linije vodi ministarstvo, a za županijske linije vodi upravno tijelo županije nadležno za poslove prometa.
- (4) Ministar utvrđuje sadržaj i način vođenja upisnika iz stavka 3. ovoga clanka.

Uvjeti za izdavanje dozvola

Clanak 26.

- (1) Dozvole iz clanka 24. stavka 1. ovoga Zakona izdaju se na temelju zahtjeva prijevoznika, uz koji su priloženi sljedeći dokumenti:
 - licenca za obavljanje prijevoza putnika,
 - uskladeni vozni red,
 - dokaz o prijevoznim kapacitetima i najmanje jednom zaposlenom vozaču po autobusu,
 - potvrda nadležnih tijela o plaćenim porezima i doprinosima za mirovinsko i zdravstveno osiguranje, ne starija od 30 dana,
 - itinerer u odgovarajućem mjerilu,
 - pisani ugovor o zajedničkom obavljanju prijevoza, ako prijevoz obavljaju dva ili više prijevoznika.
- (2) U zahtjevu iz stavka 1. ovoga clanka prijevoznik je dužan na vesti naziv linije, broj potrebnih dozvola i rok za koji se traži dozvola.

Obnova dozvola

Clanak 27.

- (1) Zahtjev za obnovu dozvole podnosi se ministarstvu, odnosno upravnom tijelu županije nadležnom za poslove prometa, najmanje tri mjeseca prije isteka roka njenog važenja.
- (2) Zahtjev za obnovu dozvole mora sadržavati dokaze iz clanka 26. stavak 1. ovoga Zakona, osim uskladenog voznog reda.

Clanak 28.

- (1) Ministarstvo, odnosno upravno tijelo županije nadležno za poslove prometa obnoviti će dozvolu prijevozniku ako ispunjava uvjete za dobivanje dozvole iz clanka 26. stavka 1. ovoga Zakona, osim u slučaju ako:
 - prijevoznik iz neopravdanih razloga nije obavljao prijevoz na liniji za koju traži obnovu dozvole ili ako se nije pridržavao uvjeta iz voznog reda, posebno pristajanje na autobusnim kolodvorima odnosno autobusnim stajalištima,
 - je u prethodnom razdoblju važenja dozvole, više od dva puta kršio propise posebno one koji se odnose na tehnicku ispravnost vozila ili vremena upravljanja vozilom i odmorima vozaca; a na temelju evidencije koju vode tijela nadležna za nadzor, pravomocnih presuda domacih sudbenih tijela, te izvješća nadležnih tijela država na cijem teritoriju je prekršaj pocinjen, ako se radi o medunarodnim linijama.
- (2) U slučaju odbijanja zahtjeva za obnovu dozvole iz stavka 1. ovoga clanka, ministarstvo, odnosno upravno tijelo županije nadležno za poslove prometa, nakon što rješenje kojim se zahtjev odbija postane konacno u upravnom postupku, javnim pozivom pozvat će prijevoznike na podnošenje ponuda za obavljanjem prijevoza na liniji na kojoj dozvola nije obnovljena.

Prestanak važenja dozvole prije isteka roka važenja

Clanak 29.

- (1) Dozvola prestaje važiti prije isteka roka važenja u sljedecim slučajevima:
 - prestankom važenja licence,
 - ako prijevoznik prestane ispunjavati bilo koji od uvjeta na temelju kojih je dobio dozvolu,
 - na zahtjev prijevoznika,
 - ako prijevoznik po posebnim propisima prestane postojati,
 - ako prijevoznik iz neopravdanih razloga ne obavlja prijevoz na odobrenoj liniji uzastopce dulje od pet (5) dana.
- (2) Rješenje o prestanku važenja dozvole donosi ministarstvo, odnosno upravno tijelo županije nadležno za poslove prometa.
- (3) Ministarstvo, odnosno upravno tijelo županije nadležno za poslove prometa nakon što rješenje iz stavka 2. ovoga clanka, postane konacno u upravnom postupku, pozvat će javnim pozivom prijevoznike na podnošenje ponuda za obavljanjem prijevoza na liniji na kojoj je dozvola prestala važiti prije isteka roka.
- (4) Ministar propisuje način provodenja, rokove i mjerila za odobravanje prijevoza na liniji iz stavka 3. ovoga clanka, clanka 28. stavak 2. i clanak 31. stavak 3. ovoga Zakona.
- (5) Javni poziv iz stavka 3. ovoga clanka objavljuje se u najmanje jednim dnevним novinama.

Obveze nositelja dozvole

Clanak 30.

Prijevoznik je dužan obavljati javni linijski prijevoz putnika:

- u skladu s ovim Zakonom, izdanom dozvolom i voznim redom, cjenikom i općim uvjetima prijevoza,
- istu cijenu primjenjivati na isti način na sve korisnike autobusne linije,
- za vrijeme prijevoza u vozilu imati dozvolu ili ovjerenu kopiju dozvole,
- izdati voznu kartu putniku bez vozne karte,
- brinuti za red, sigurnost i redovitost obavljanja prijevoza,
- javno, putem medija objaviti početak, izmjenu ili prestanak prijevoza na liniji.

Uskladivanje voznih redova

Clanak 31.

- (1) Postupak uskladivanja voznih redova provodi Hrvatska gospodarska komora.
- (2) Uskladivanje voznih redova obavlja se za nove, kao i u slučaju izmijenjene linije na kojima se mijenja vrijeme polaska.
- (3) Iznimno, za nove međusobno neuskладene linije ministarstvo, odnosno, upravno tijelo županije nadležno za poslove prometa, objavit će javni poziv radi odabira prijevoznika koji će obavljati prijevoz na toj liniji.
- (4) Ministar propisuje mjerila, postupak i rokove uskladivanja voznih redova, kao i visinu naknade za uskladivanje, koju plaćaju prijevoznici.
- (5) Naknada iz stavka 4. ovoga članka prihod je komore iz stavka 1. ovoga članka.

Daljinar

Clanak 32.

- (1) Daljinar i minimalno vozno vrijeme utvrđuje prijevoznik.
- (2) Način određivanja daljinara i najmanjeg voznog vremena propisuje ministar.

Vozne karte

Clanak 33.

- (1) Putnici koji koriste javni linijski prijevoz, tijekom cijele vožnje moraju imati vozne karte koje sadrže:
 - naziv prijevoznika,
 - relaciju prijevoza,
 - cijenu prijevoza.
- (2) Na zahtjev nadležnog inspektora putnik je dužan dati voznu kartu na uvid.

Prodaja voznih karata

Clanak 34.

- (1) Vozne karte prijevoznik može prodavati na organiziranim prodajnim mjestima, autobusnim kolodvorima, putničkim agencijama, poslovnica, kao i u autobusima, tamo gdje nema organiziranog prodajnog mjesta.
- (2) Prijevoznik, autobusni kolodvor, putnička agencija ili poslovnica mogu prodavati vozne karte samo za linije za koje je izdana dozvolu, u skladu s voznim redom i cjenikom.
- (3) Prijevoznik, autobusni kolodvor, agencija, poslovnica i sl. mogu, za međunarodne linije, prodavati isključivo vozne karte hrvatskog prijevoznika ako međunarodnim ugovorom nije drukcije određeno.

Cjenik

Clanak 35.

- (1) Prijevoznik donosi cjenik, osim ako međunarodnim ugovorom nije drukcije određeno.
- (2) Prijevoznik dostavlja cjenik autobusnim kolodvorima koje koristi po voznom redu, organiziranim prodajnim mjestima, putničkim agencijama i poslovnica koje prodaju vozne karte.

Obavijest o kašnjenju autobusa

Clanak 36.

- (1) Prijevoznik je dužan, u slučaju nemogućnosti održavanja polaska na liniji ili o zakašnjenju duljem od 30 minuta, bez odgode izvijestiti autobusni kolodvor sa kojeg zapocinje prijevoz po voznom redu.
- (2) Po primitku obavijesti iz stavka 1. ovoga clanka autobusni kolodvor sa kojeg zapocinje prijevoz dužan je o zakašnjenju izvijestiti putnike i slijedeće autobusne kolodvore po voznom redu.
- (3) Autobusni kolodvor može, po primitku obavijesti o nemogućnosti održavanja polaska na liniji, angažirati drugog prijevoznika za obavljanje prijevoza, na račun prijevoznika koji je bio dužan obaviti prijevoz.

Privremeni prekid prijevoza na liniji

Clanak 37.

- (1) Obavljanje prijevoza na određenoj liniji može se privremeno prekinuti za vrijeme važenja dozvole kad nastanu i za vrijeme trajanja okolnosti koje prijevoznik nije mogao predvidjeti, a čije posljedice nije mogao otkloniti (viša sila).

- (2) Privremeni prekid prijevoza iz stavka 1. ovoga članka prijevoznik je dužan prijaviti izdavatelju dozvole i autobusnom kolodvoru, odmah nakon nastanka okolnosti koje su taj prekid izazvale.

Trajna obustava

Članak 38.

- (1) Ako prijevoznik ne može obavljati prijevoz prema odobrenom voznom redu na liniji za koju ima dozvolu, dužan je izdavatelju dozvole podnijeti zahtjev za trajnu obustavu prijevoza.
- (2) Izdavatelj dozvole, po primitku zahtjeva iz stavka 1. ovoga članka Zakona, donijet će rješenje o ukidanju dozvole.
- (3) Prijevoznik je dužan o trajnoj obustavi prijevoza na liniji za koju ima dozvolu pisanim putem izvršiti autobusni kolodvor, organizirana prodajna mjesta, poslovnice i putničke agencije.

Pravno sljedništvo

Članak 39.

Iznimno od članka 24. stavka 3. ovog Zakona pravni slijednik prijevoznika na kojeg glasi dozvola, nastavlja s obavljanjem prijevoza temeljem izdane dozvole i preuzima istovjetna prava i obveze, uz prethodnu suglasnost izdavatelja dozvole.

Zajedničko obavljanje prijevoza

Članak 40.

- (1) Dva ili više prijevoznika mogu zajednički obavljati prijevoz.
- (2) Prijevoznici iz stavka 1. ovog članka u slučaju zajedničkog obavljanja prijevoza na liniji dužni su uz zahtjev priložiti pisani ugovor, na koji se primjenjuju odredbe o ortakluku prema posebnom propisu.
- (3) Za prijevoz iz stavka 1. ovog članka izdaje se jedna dozvola koja glasi na sve prijevoznike.
- (4) U slučaju prestanka ispunjavanja bilo kojeg uvjeta za izdavanje dozvole, ili izricanje mjere zabrane obavljanja prijevoza u trajanju dužem od tri mjeseca, nekom od prijevoznika iz stavka 1. ovoga članka, prijevoz nastavljaju ostali prijevoznici na koje glasi dozvola, uz prethodnu suglasnost izdavatelja dozvole.

Nacin obavljanja prijevoza

Clanak 41.

Prijevoznik je dužan obavljati javni linijski prijevoz putnika na liniji za koju ima dozvolu u svoje ime, na vlastitu odgovornost i za vlastiti racun.

Podvozarstvo

Clanak 42.

- (1) Iznimno od clanka 41. ovoga Zakona prijevoznik može privremeno na određenoj liniji neprekidno, ne dulje od 90 dana, tijekom jedne kalendarske godine, povjeriti obavljanje prijevoza drugom prijevozniku, koji ispunjava uvjete propisane ovim Zakonom, temeljem pisanog ugovora (podvozarstvo).
- (2) Podvozarstvo je prijevoz koji se obavlja temeljem pisanog ugovora kojim se prijevoznik obvezuje da ce obavljati prijevoz u ime i za racun drugog prijevoznika, na kojeg glasi dozvola.
- (3) U slucaju obavljanja prijevoza iz stavka 1. ovoga clanka, nositelj dozvole dužan je prije sklapanja ugovora iz stavka 1. ovoga clanka, ishoditi suglasnost izdavatelja dozvole.
- (4) Prijevoznik koji povjeri obavljanje prijevoza drugom prijevozniku dužan je u roku od osam dana, od dana sklapanja ugovora, isti dostaviti izdavatelju dozvole.

Obveze vozaca

Clanak 43.

- (1) Vozac prijevoznika dužan je u granicama raspoloživih mjesta u vozilu, u skladu s voznim redom i opcim uvjetima prijevoza, prihvatiti i prevesti svaku osobu, uz prihvat prtljage.
- (2) Zabranjeno je zaustavljanje izvan autobusnih kolodvora, odnosno autobusnih stajališta koja su određena voznim redom.

B. Posebni linijski prijevoz putnika u unutarnjem cestovnom prometu

Obavljanje posebnog linijskog prijevoza putnika

Clanak 44.

- (1) Posebnim linijskim prijevozom obavlja se prijevoz ucenika od i do škole, invalida, putnika kojima je potrebna medicinska njega, te radnika između mjesta prebivališta i mjesta rada.
- (2) Posebni linijski prijevoz putnika obavlja se u pravilu autobusima, a iznimno može se obavljati i osobnim vozilom (8+1), odnosno, specijalnim vozilima,

na osnovi sklopljenog pisanog ugovora između narucitelja prijevoza i prijevoznika. Popis putnika obvezatni je sastavni dio ugovora. Tijekom obavljanja posebnog linijskog prijevoza u vozilu se mora nalaziti ugovor i popis putnika. Zabranjen je prijevoz putnika koji nisu upisani u popis putnika u posebnom linijskom prijevozu.

- (3) Prijevoznik je dužan u roku 8 dana od sklapanja ugovora iz stavka 2. ovoga članka isti dostaviti ministarstvu, odnosno, upravnom tijelu županije nadležnom za poslove prometa, koji vode registar posebnih linijskih prijevoza.
- (4) Iznimno, kao posebni linijski prijevoz može se obavljati i prijevoz putnika koji nisu navedeni u stavku 1. ovoga članka, ili u popisu putnika iz stavka 2. ovoga članka, u mjesta i iz mjesta u kojima ne postoji javni linijski prijevoz putnika, odnosno za potrebe izvanrednog obavljanja drugih oblika prijevoza.
- (5) Za obavljanje prijevoza iz stavka 4. ovoga članka, prijevoznik mora imati dozvolu koju izdaje ministarstvo za međuzupanijske linije, odnosno upravno tijelo županije nadležno za poslove prometa za županijske linije.
- (6) Prilikom izdavanja dozvole iz stavka 5. ovoga članka, izdavatelj dozvole primjenjuje sljedeća mjerila:
 - vremensku i mjesnu dostupnost javnog linijskog cestovnog i drugih grana prijevoza,
 - potrebe posebnih kategorija korisnika prijevoza,
 - utjecaj na ekonomsku opstojnost postojećih linija.

C. Povremeni prijevoz putnika u unutarnjem cestovnom prometu

Obavljanje povremenog prijevoza putnika

Članak 45.

- (1) Povremeni prijevoz putnika u cestovnom prometu je prijevoz, kod kojeg se skupina unaprijed formiranih putnika prevozi pod uvjetima iz ugovora sklopljenog između prijevoznika i narucitelja prijevoza.
- (2) Povremeni prijevoz putnika ne smije sadržavati ponovljene elemente linijskog, ni posebnog linijskog prijevoza, kao što su relacija, vrijeme odlaska i dolaska, te mjesta ulaza i izlaza putnika. Prijevozi su namijenjeni potrebama za jednokratnim prijevozima, te nemaju funkciju prijevoza dnevne migracije.
- (3) Pri obavljanju povremenog prijevoza putnika u autobusu se mora nalaziti putni list, osim u slučajevima prijevoza iz/u zračne i morske luke ili željezničke kolodvore, te prijevoz djece u kazalište, kino, sportske i druge manifestacije.

D. Auto-taksi prijevoz

Obavljanje auto-taksi prijevoza

Clanak 46.

- (1) Auto-taksi prijevoz uređuje se ovim Zakonom i propisom kojeg u skladu s ovim Zakonom donosi nadležno tijelo jedinice lokalne samouprave, odnosno, Grada Zagreba.
- (2) Auto-taksi prijevoz obavlja se na temelju licence ili koncesije.
- (3) Ukoliko je propisom iz stavka 1. ovoga clanka utvrđeno obavljanje auto-taksi prijevoza na temelju koncesije, natjecaj o koncesiji mora pored ostalog sadržavati i uvjete propisane za izdavanje licence iz clanka 8. stavak 1. točka 1., 3, i 4. ovoga Zakona.
- (4) Koncesiju iz stavka 2. ovoga clanka izdaje nadležno tijelo jedinice lokalne samouprave, odnosno, Grada Zagreba, dok licencu izdaje nadležno tijelo iz clanka 7. stavak 3. ovoga Zakona
- (5) Prijevoznik koji obavlja auto-taksi prijevoz na temelju koncesije iz stavka 2. ovoga Zakona, ne mora pribaviti licencu iz clanka 7. ovoga Zakona.
- (6) Propisom iz stavka 1. ovoga clanka uređuju se uvjeti za dobivanje koncesije, utvrđuju se auto-taksi stajališta, te broj sjedala u osobnom vozilu kojim se obavlja auto-taksi prijevoz.
- (7) Ukoliko tijelo iz stavka 1. ovoga clanka ne donese propis iz stavka 1. ovoga clanka, prijevoznik može obavljati auto-taksi prijevoz temeljem licence.

Podrucje obavljanja auto-taksi prijevoza

Clanak 47.

- (1) Auto-taksi prijevoz obavlja se na podrucju one jedinice lokalne samouprave, odnosno Grada Zagreba, na cijem podrucju auto-taksi prijevoznik ima sjedište/prebivalište.
- (2) Propisom iz clanka 46. stavka 1. ovoga Zakona, može se urediti pod kojim uvjetima je auto-taksi prijevoz dozvoljen prijevoznicima sa sjedištem/prebivalištem izvan podrucja jedinice lokalne samouprave, odnosno Grada Zagreba.

Strani auto-taksi prijevoznik

Clanak 48.

Strani prijevoznik može obavljati auto-taksi prijevoz na teritoriju Republike Hrvatske, ako je to uređeno međunarodnim ugovorom.

Ispit za vozaca auto-taksi vozila

Clanak 49.

- (1) Vozac auto-taksi vozila mora imati položen ispit o poznavanju osnovnih podataka o kulturnim, gospodarskim, turističkim, prometnim i drugim značajnim objektima i znamenitostima na području na kojem obavlja prijevoz, prije izdavanja koncesije.
- (2) Nadležno tijelo jedinice lokalne samouprave, odnosno Grada Zagreba za poslove prometa, propisuje program ispita i način provjere znanja.

E. Posebni prijevoz putnika u unutarnjem cestovnom prometu

Obavljanje posebnog oblika prijevoza

Clanak 50.

Potrebu i način obavljanja posebnog oblika prijevoza putnika cestovnim vlakom, zaprežnim vozilom ili nekim drugim cestovnim vozilom propisuje jedinica lokalne samouprave, odnosno Grad Zagreb.

2. Prijevoz putnika u međunarodnom cestovnom prometu

Clanak 51.

Prijevoz putnika u međunarodnom cestovnom prometu obavlja se autobusima kao prijevoz u međunarodnom javnom linijskom prometu, posebnom linijskom prometu, kao povremeni prijevoz putnika i kao prijevoz putnika s naizmjeničnim vožnjama.

A. Javni linijski prijevoz putnika u međunarodnom cestovnom prometu

Uvjeti za uspostavljanje međunarodnog linijskog prijevoza putnika

Clanak 52.

Javni prijevoz putnika u međunarodnom linijskom cestovnom prometu (u daljnjem tekstu: međunarodni linijski prijevoz putnika) između Republike Hrvatske i drugih država, te tranzitni prijevoz preko Republike Hrvatske uspostavljaju se u skladu s međunarodnim ugovorom, uz uvažavanje načela uzajamnosti, na temelju uzajamne suglasnosti, a obavlja se u skladu s uvjetima koji su određeni ovim Zakonom i međunarodnim ugovorom.

Dozvola za medunarodni linijski prijevoz putnika

Clanak 53.

- (1) Medunarodni linijski prijevoz putnika na teritoriju Republike Hrvatske može se obavljati samo na temelju dozvole koju izdaje ministarstvo.
- (2) Za izdavanje dozvole iz stavka 1. ovoga clanka, moraju biti ispunjeni i sljedeci uvjeti:
 - vozni red mora biti uskladen,
 - sve države preko cijeg teritorija se odvija linija, moraju biti suglasne s obavljanjem prijevoza na toj liniji.
- (3) Dozvola se izdaje na zahtjev domaceg prijevoznika, prijevoznika Zajednice odnosno stranog prijevoznika.
- (4) Dozvola se izdaje s rokom važenja do 5 godina.
- (5) Uz zahtjev iz stavka 3. ovoga clanka treba priložiti vozni red, cjenik, itinerer, ugovor sklopljen između domaceg i stranog prijevoznika o zajednickom obavljanju medunarodnog linijskog prijevoza putnika, kao i druge priloge određene medunarodnim ugovorom.
- (6) Prijevoznik Zajednice ili strani prijevoznik podnosi zahtjev za izdavanje dozvole nadležnom tijelu države u kojoj je vozilo registrirano.
- (7) Ministarstvo izdaje dozvolu za dio linije koji prometuje preko teritorija Republike Hrvatske, nakon dobivene suglasnosti svih država preko kojih linija prometuje.
- (8) Sastavni dijelovi dozvole su ovjereni vozni red, cjenik i itinerer.
- (9) Upisnik medunarodnih linija vodi ministarstvo.
- (10) Dozvola iz stavka 1. ovoga clanka, od dana pristupanja Republike Hrvatske Europskoj uniji, zamjenjuje se dozvolom Zajednice iz clanka 66. ovoga Zakona.

Nacin obavljanja medunarodnog linijskog prijevoza putnika

Clanak 54.

- (1) Medunarodni linijski prijevoz putnika mora se obavljati u skladu s izdanom dozvolom.
- (2) Zabranjeno je obavljanje prijevoza putnika između dva mjesta na teritoriju Republike Hrvatske pri obavljanju prijevoza iz stavka 1. ovoga clanka.

Prijevoz s više vozila

Clanak 55.

- (1) Medunarodni linijski prijevoz putnika može se povremeno obavljati na istoj liniji i dodatnim autobusima (bis-vožnje).
- (2) Prilikom obavljanja prijevoza iz stavka 1. ovoga clanka, dozvoljeno je izostavljanje određenih stajališta i autobusnih kolodvora.

Tranzitni linijski prijevoz putnika

Clanak 56.

Tranzit preko teritorija Republike Hrvatske može se obavljati na temelju dozvole koju izdaje ministarstvo, bez ulaska i izlaska putnika na teritoriju Republike Hrvatske.

Primjena odredbi o unutarnjem linijskom cestovnom prijevozu

Clanak 57.

Na objavljivanje i usklađivanje voznog reda, način i uvjete korištenja autobusnih kolodvora i autobusnih stajališta, te ostale uvjete u međunarodnom linijskom prijevozu putnika odgovarajuće se primjenjuju odredbe ovoga Zakona kojima se uređuje unutarnji cestovni prijevoz.

Trajna obustava prijevoza

Clanak 58.

- (1) Ako prijevoznik iz ekonomskih ili drugih opravdanih razloga ne može obavljati međunarodni linijski prijevoz putnika za koji mu je izdana dozvola, dužan je podnijeti obrazloženi zahtjev za trajnu obustavu prijevoza ministarstvu.
- (2) Prijevoz se smije trajno obustaviti nakon što ministarstvo donese rješenje o ukidanju dozvole.

B. Posebni linijski prijevoz putnika u međunarodnom cestovnom prometu

Obavljanje posebnog linijskog prijevoza u međunarodnom cestovnom prometu

Clanak 59.

- (1) Posebnim linijskim prijevozom u međunarodnom cestovnom prometu obavlja se prijevoz učenika i studenata od i do obrazovnih institucija, invalida, putnika kojima je potrebna medicinska njega, vojnika i njihovih obitelji između prebivališta i vojarne te radnika između mjesta prebivališta i mjesta rada.
- (2) Posebni linijski prijevoz putnika u međunarodnom cestovnom prometu obavlja se autobusima na osnovi sklopljenog pisanog ugovora između narucitelja prijevoza i prijevoznika odnosno dozvole koju izdaje ministarstvo. Popis putnika je obvezatni sastavni dio ugovora.
- (3) Zabranjen je prijevoz putnika koji nisu upisani u popis u posebnom linijskom prijevozu u međunarodnom cestovnom prometu.
- (4) Prijevoznik je dužan prijaviti ugovor o obavljanju posebnog linijskog prijevoza putnika u međunarodnom cestovnom prometu ministarstvu, koji

vodi evidenciju posebnih linijskih prijevoza. Tijekom obavljanja posebnog linijskog prijevoza u vozilu se mora nalaziti ugovor i popis putnika.

C. Povremeni prijevoz putnika i prijevoz putnika naizmjenicnim vožnjama u međunarodnom cestovnom prometu

Nacin obavljanja

Clanak 60.

(1) Povremeni prijevoz putnika u međunarodnom cestovnom prometu obavlja se bez dozvole kod sljedećih vrsta prijevoza:

1. kružne vožnje «zatvorenih vrata», pri čemu se ista skupina putnika prevozi istim autobusom na cijelom putovanju i vraća na polazno mjesto. Polazno mjesto mora biti u državi u kojoj prijevoznik ima sjedište.
2. vožnje koje se obavljaju s putnicima pri polaznoj vožnji, a praznim autobusom pri povratnoj vožnji. Polazno mjesto mora biti u državi u kojoj prijevoznik ima sjedište.
3. vožnje pri kojima se polazno putovanje obavlja bez putnika i svi se putnici preuzimaju na istom mjestu, ako je ispunjen jedan od sljedećih uvjeta;
 - putnici sačinjavaju skupinu formiranu na temelju ugovora o prijevozu, koji je sklopljen prije njihovog dolaska u Republiku Hrvatsku. Putnici se prevoze nazad u državu u kojoj prijevoznik ima sjedište;
 - putnike je isti prijevoznik prethodno dovezao na teritorij Republike Hrvatske, te ih preuzima i odvozi natrag na teritorij države u kojoj prijevoznik ima sjedište;
 - putnici su pozvani da doputuju na teritorij države u kojoj prijevoznik ima sjedište, pri čemu troškove prijevoza snosi fizička ili pravna osoba koja ih je pozvala. Putnici moraju sačinjavati jedinstvenu skupinu koja nije nastala samo zbog tog putovanja. Prijevoznik prevozi putnike na teritorij države u kojoj ima sjedište,
4. tranzitne vožnje preko teritorija Republike Hrvatske, ako su u svezi s povremenim prijevozom;
5. prijevozi praznih autobusa, koji se koriste isključivo za zamjenu autobusa u kvaru ili oštećenog autobusa.

(2) Dozvola je potrebna za:

1. ulazak praznog autobusa u Republiku Hrvatsku radi preuzimanja skupine putnika, te prijevoz te skupine na teritorij države u kojoj prijevoznik ima sjedište/prebivalište, ako nisu ispunjeni uvjeti iz stavka 1. točke 3. ovoga članka,
2. obavljanje ostalih povremenih prijevoza putnika.

(3) Domaći prijevoznik mora imati dozvolu za povremeni prijevoz putnika u međunarodnom cestovnom prometu, ako je međunarodni prijevoz u pojedinim državama dozvoljen samo na temelju dozvola.

(4) Dozvolu za obavljanje povremenog prijevoza putnika domaćem prijevozniku, na njegov zahtjev izdaje ministarstvo.

Prijevoz putnika u međunarodnom cestovnom prometu naizmjenicnim vožnjama

Članak 61.

- (1) Za prijevoze putnika u međunarodnom cestovnom prometu s naizmjenicnim vožnjama stranom je prijevozniku, odnosno prijevozniku Zajednice potrebna dozvola. Izvornik dozvole vozač mora imati u vozilu tijekom obavljanja prijevoza.
- (2) Dozvola iz stavka 1. ovoga članka ne izdaje se, ako je iz zahtjeva prijevoznika za izdavanje dozvole razvidno da su namjeravani prijevozi u suprotnosti s odredbama ovoga članka.
- (3) Prijevoz putnika naizmjenicnim vožnjama je prijevoz kod kojeg se nizom polaznih i povratnih vožnji prethodno formirane skupine putnika prevoze s istog polaznog mjesta na isto odredišno mjesto. Svaka skupina koja je obavila putovanje u polasku, vraća se u polazno mjesto kasnijom vožnjom istog prijevoznika. Polazno, odnosno odredišno mjesto je mjesto gdje vožnja započinje, odnosno završava, zajedno s okolnim mjestima unutar promjera od 50 km.
- (4) Kod naizmjenicnog prijevoza ni jedan se putnik ne smije uzimati ili ostavljati tijekom puta.
- (5) Prva povratna i posljednja polazna vožnja u nizu naizmjenicnih vožnji, obavlja se praznim autobusom.
- (6) Naizmjenicnim prijevozom smatra se prijevoz prilikom kojeg se uz suglasnost ministarstva:
 - putnici vraćaju s drugom skupinom ili prijevoznikom,
 - putnici usput uzimaju ili ostavljaju,
 - prva polazna i posljednja povratna vožnja obavlja praznim autobusom.

Putni list

Članak 62.

- (1) Prijevoznik koji obavlja povremene prijevoze i prijevoz putnika naizmjenicnim vožnjama mora prije početka vožnje ispuniti putni list.
- (2) Putni list koristi se za prijevoze iz stavka 1. ovoga članka te mora sadržavati sljedeće podatke:
 - vrstu prijevoza,
 - prijevoznika,
 - itinerer,
 - podatke o registarskoj oznaci vozila,
 - podatke o voznom osoblju,
 - popis putnika.
- (3) Knjige putnih listova za autobuse domaćeg prijevoznika izdaje ministarstvo.
- (4) Ministar propisuje oblik i sadržaj, te način vođenja putnog lista za domaće prijevoznike, osim ako međunarodnim ugovorom nije drukčije utvrđeno.

D. Dokumenti, mjere i sloboda obavljanja prijevoza u medunarodnom cestovnom prometu

Ukidanje dozvole

Clanak 63.

- (1) Ministarstvo može ukinuti dozvolu za medunarodni linijski prijevoz ili naizmjenicne vožnje, koja je bila izdana domacem prijevozniku, stranom prijevozniku ili prijevozniku Zajednice, ako prijevoznik unatoc prethodnom upozorenju ne obavlja prijevoz u skladu s odredbama ovoga Zakona, odredbama drugih propisa koji su na snazi u Republici Hrvatskoj ili odredbama medunarodnih ugovora.
- (2) Dozvola iz stavka 1. ovoga clanka, koja je bila izdana stranom prijevozniku ili prijevozniku Zajednice ukida se i u slucaju kad nadležno tijelo države u kojoj je strani prijevoznik registriran, odbije izdati odgovarajucu dozvolu domacem prijevozniku.

Sloboda obavljanja prijevoza

Clanak 64.

- (1) Svaki prijevoznik koji obavlja prijevoz putnika uz naknadu, dužan je obavljati prijevoz putnika bez diskriminacije i bez obzira na nacionalnost ili sjedište/prebivalište, uz uvjet da:
 - ima licencu države u kojoj ima sjedište/prebivalište za prijevoz putnika u linijskom prijevozu, uključujući posebni linijski prijevoz i povremeni prijevoz,
 - ispunjava uvjete Zajednice za obavljanje djelatnosti prijevoza putnika u unutarnjem i medunarodnom cestovnom prijevozu,
 - ispunjava propisane uvjete u pogledu cestovne sigurnosti, koji se odnose na standarde za vozaca i vozilo.
- (2) Odredbe stavka 1. ovoga clanka odgovarajuće se primjenjuju i na prijevoznika za vlastite potrebe.

E. Obavljanje medunarodnog linijskog prijevoza putnika na temelju dozvole Zajednica

Dozvola Zajednice za medunarodni linijski prijevoz putnika

Clanak 65.

- (1) Medunarodni linijski prijevoz putnika obavlja se temeljem dozvole Zajednice za obavljanje prijevoza putnika, koja se izdaje prijevozniku, odnosno pravnoj ili fizickoj osobi koja u okviru svoje djelatnosti organizira i upravlja prijevozima putnika.

- (2) Dozvola iz stavka 1. ovoga clanka nije prenosiva.
- (3) Iznimno od stavka 2. ovoga clanka, nositelj dozvole uz suglasnost nadležnog tijela može povjeriti obavljanje prijevoza drugom prijevozniku, koji mora ispunjavati uvjete iz clanka 64. ovoga Zakona. U tom slucaju u dozvoli mora biti naveden naziv prijevoznika kojem je povjereno obavljanje prijevoza.
- (4) U slucajevima udruživanja prijevoznika ili gospodarskih subjekata s namjerom obavljanja linijskog prijevoza, dozvola se izdaje onom prijevozniku koji je u okviru udruživanja nositelj upravljanja prijevoza, a ostalim prijevoznicima izdaje se izvod te dozvole.
- (5) Obrazac dozvole Zajednice po obliku i sadržaju mora biti u skladu s uzorkom koji određuje Komisija.
- (6) Dozvola Zajednice za prijevoz izdaje se za razdoblje do pet godina.
- (7) Dozvola Zajednice sadrži sljedece podatke:
 - vrstu prijevoza,
 - relaciju, prvenstveno s navodom mjesta odlaska i mjesta dolaska,
 - vrijeme važenja,
 - stajališta i vozni red.
- (8) Dozvolu Zajednice u Republici Hrvatskoj izdaje ministarstvo na zahtjev prijevoznika. Dozvola se izdaje u suglasnosti s nadležnim tijelima država na cijem se teritoriju putnici uzimaju, odnosno ostavljaju.

Prestanak važenja dozvole Zajednice za linijski prijevoz putnika

Clanak 66.

- (1) Dozvola za linijski prijevoz prestaje važiti nakon isteka roka za koji je bila izdana ili tri mjeseca nakon što ministarstvo primi obavijest nositelja dozvole o namjeri prekida prijevoza uz obvezno obrazloženje. Nositelj dozvole dužan je mjesec dana ranije javnom objavom obavijestiti korisnike o prekidanju prijevoza.
- (2) Ministarstvo će oduzeti dozvolu Zajednice, ukoliko nositelj dozvole ne ispunjava uvjete za dobivanje dozvole, posebno ako država u kojoj prijevoznik ima sjedište, to zahtijeva.
- (3) U slucaju težeg kršenja ili ponovljenih lakših kršenja propisa s područja cestovne sigurnosti, posebno u pogledu vozila, te vremena vožnje i odmora za vozače, ministarstvo može zabraniti prijevozniku obavljanje medunarodnih putnickih prijevoza na teritoriju Republike Hrvatske, o cemu izvješćuje izdavalatlja dozvole.

Obveza prijevoznika

Clanak 67.

- (1) Prijevoznik u medunarodnom linijskom prijevozu dužan je, osim u slucaju više sile, obavljati prijevoze na liniji na nacin kojim jamci stalnost, redovitost, sigurnost, te ostale uvjete određene prilikom izdavanja dozvole, sve dok mu ne istekne dozvola Zajednice.

- (2) Prijevoznik je dužan objaviti itinerer, stajališta, vozni red, cijene i opće prijevozne uvjete na način kojim jamči dostupnost informacija svim korisnicima.

Uzajamna suradnja

Članak 68.

Republika Hrvatska suraduje s ostalim državama članicama Europske unije u pogledu izvješćivanja i pružanja informacija povezanih s:

- kršenjem zakonodavstva Zajednice u području međunarodnog prijevoza putnika, koja počinje prijevoznik iz druge države, te o izrečenim mjerama i kaznama,
- kaznama protiv domaćih prijevoznika za djela počinjena u drugoj državi članici.

3. Prijevoz osoba za vlastite potrebe

Obavljanje prijevoza za vlastite potrebe

Članak 69.

- (1) Prijevoz osoba za vlastite potrebe je prijevoz, koji bez naknade obavljaju pravne ili fizičke osobe.
- (2) Vozila koja se koriste za prijevoz za vlastite potrebe, moraju biti u vlasništvu pravne ili fizičke osobe ili moraju biti uzeta u zakup na temelju ugovora o zakupu ili leasingu.
- (3) Vozilom kojim se obavlja prijevoz za vlastite potrebe mora upravljati osoba zaposlena kod pravne ili fizičke osobe ili sama fizička osoba.
- (4) Pravne ili fizičke osobe koje obavljaju prijevoz za vlastite potrebe iz stavka 1. ovoga članka nisu dužne pribaviti dozvolu, ali moraju imati potvrdu iz članka 18. stavak 2. ovoga Zakona.

V. PRIJEVOZ TERETA

Vrste prijevoza tereta

Članak 70.

Prijevoz tereta u unutarnjem i međunarodnom cestovnom prometu obavlja se kao javni prijevoz i kao prijevoz za vlastite potrebe.

Javni prijevoz tereta

Clanak 71.

Javni prijevoz tereta je prijevoz koji se obavlja uz naknadu, kod kojeg se relacija, cijena prijevoza i drugi prijevozni uvjeti određuju ugovorom između prijevoznika i narucitelja prijevoza.

Prijevoz tereta za vlastite potrebe

Clanak 72.

Prijevozom tereta za vlastite potrebe smatra se prijevoz kojeg obavljaju pravne ili fizičke osobe bez naknade, ako su ispunjeni sljedeći uvjeti:

- teret koji se prevozi, mora biti u vlasništvu pravne ili fizičke osobe ili prodan, kupljen, dat ili uzet u najam, proizveden, dopunjen ili popravljen od pravne ili fizičke osobe koja obavlja prijevoz za vlastite potrebe,
- svrha puta mora biti prijevoz tereta do ili od pravne ili fizičke osobe koja obavlja prijevoz za vlastite potrebe, te njegovo premještanje unutar ili izvan sjedišta pravne ili prebivališta fizičke osobe koja obavlja prijevoz za vlastite potrebe,
- vozilima kojima se obavlja takav prijevoz moraju upravljati vozači zaposleni kod pravne ili fizičke osobe,
- vozila moraju biti u vlasništvu, zakupu ili leasingu.

Strane dozvole za domaceg prijevoznika

Clanak 73.

- (1) Medunarodni prijevoz tereta obavlja se na temelju dozvole za medunarodni prijevoz tereta, ukoliko medunarodnim ugovorom nije određeno da se prijevoz obavlja bez dozvole.
- (2) Ministarstvo utvrđuje i razmjenjuje potrebni broj dozvola za jednu godinu, s nadležnim tijelima drugih država.
- (3) Dozvole za prijevoz tereta u medunarodnom cestovnom prometu tereta dijele se na kritične i nekritične.
- (4) Ministarstvo svake godine u mjesecu rujnu, na temelju procjena stanja za tekucu godinu, mora utvrditi popis kritičnih dozvola, koji objavljuje na svojoj oglasnoj ploči i web stranicama ministarstva.

Raspodjela stranih dozvola

Clanak 74.

- (1) Raspodjelu stranih dozvola domaćim prijevoznicima obavlja ministarstvo

- putem komora, osim kritičnih dozvola čiju raspodjelu obavlja ministarstvo.
- (2) Za raspodjelu kritičnih dozvola ministar imenuje Povjerenstvo. Povjerenstvo ima pet članova, a čine ga tri predstavnika ministarstva, te po jedan predstavnik iz komora.
 - (3) Osnovna mjerila za raspodjelu stranih dozvola su:
 - broj vozila registriranih za obavljanje prijevoza u međunarodnom cestovnom prometu, za koje prijevoznik posjeduje važeće izvode licence,
 - kvaliteta voznog parka prema tehničkim zahtjevima razvrstanim u EURO 0, EURO 1, EURO 2 i EURO 3,
 - broj zaposlenih vozača,
 - broj ispravno upotrijebljenih i važećih dozvola u određenom promatranom razdoblju,
 - visina ostvarenog godišnjeg prometa po vozilu,
 - broj izrečenih kaznenih mjera sukladno odredbama ovog Zakona.
 - (4) Postupak i način raspodjele stranih dozvola domaćim prijevoznicima, te dodatna mjerila za raspodjelu pojedinih vrsta stranih dozvola propisuje ministar.
 - (5) Podaci o raspodjeli svih stranih dozvola objavljuju se svakih šest mjeseci na oglasnoj ploči i web stranicama ministarstva.
 - (6) Na raspodjelu stranih dozvola iz ovoga članka primjenjuju se pravila o dostavi upravnih akata po Zakonu o općem upravnom postupku.

Obveze komora

Članak 75.

- (1) Komore su dužne ministarstvu dostavljati izvješće o raspodjeli i iskorištenosti stranih dozvola po pojedinim državama i prijevoznicima.
- (2) Ministar propisuje postupak, način i rokove za izvješćivanje iz stavka 1. ovoga članka.

Naknada za strane dozvole i troškove raspodjele

Članak 76.

- (1) Naknadu za stranu dozvolu, te naknadu za troškove postupka raspodjele stranih dozvola snosi prijevoznik.
- (2) Visinu naknade za stranu dozvolu i visinu naknade za trošak postupka raspodjele strane dozvole utvrđuje ministar.
- (3) Naknada za stranu dozvolu prihod je državnog proračuna, a naknada za troškove postupka raspodjele stranih dozvola iz članak 74. stavak 1. ovoga Zakona, prihod je komora

Uvjeti za dodjelu dozvola

Clanak 77.

Strane dozvole može dobiti domaci prijevoznik, ako ispunjava sljedece uvjete:

- ima licencu za medunarodni prijevoz tereta u cestovnom prometu,
- pravodobno je izdavatelju dozvola podnio zahtjev za dodjelu dozvola,
- podmirio je sve poreze i doprinose za mirovinsko i zdravstveno osiguranje, o cemu dostavlja potvrdu nadležnih tijela, ne stariju od 30 dana.

Korištenje stranih dozvola

Clanak 78.

- (1) Dobivene strane dozvole prijevoznik može koristiti samo za vozila za koje ima izvode licenca za medunarodni prijevoz tereta.
- (2) Za cijelo vrijeme obavljanja medunarodnog prijevoza strana dozvola se mora nalaziti u vozilu.
- (3) Prijevoznik je dužan pravilno i točno popuniti dozvolu i ne smije mijenjati podatke unesene u dozvolu.
- (4) Prijevoznik je dužan koristiti dozvolu u skladu s njezinom namjenom i ne smije je ustupiti drugom prijevozniku.

Dozvole za stranog prijevoznika

Clanak 79.

- (1) Strani prijevoznik ili prijevoznik Zajednice (u daljnjem tekstu: strani prijevoznik) može obavljati prijevoz tereta u Republici Hrvatskoj, ako ima dozvolu za prijevoz tereta, koju izdaje ministarstvo, odnosno bez dozvole, ako je tako određeno medunarodnim ugovorom.
- (2) Medunarodni prijevoz tereta stranim vozilom, koje ima priključno vozilo, obavlja se na temelju jedne dozvole.
- (3) Ako strani prijevoznik obavlja medunarodni prijevoz tereta vucnim i priključnim vozilom (skup vozila) razlicitih država registracije, mora imati dozvolu samo za vucno vozilo, osim ako medunarodnim ugovorom nije drukcije određeno.
- (4) Dozvola za prijevoz tereta mora biti ovjerena od strane Carinske uprave i nalaziti se u stranom vozilu za vrijeme vožnje na teritoriju Republike Hrvatske.
- (5) Kontrolu ispravnosti dozvole obavljaju Carinska uprava i inspekcija cestovnog prometa i cesta ministarstva.

Posebne dozvole

Clanak 80.

- (1) Ako je strani prijevoznik iz države s kojom Republika Hrvatska nije sklopila ugovor o međunarodnom prijevozu, ili nema razmijenjene dozvole Carinska uprava može mu izdati uz plaćanje upravne pristojbe, posebnu dozvolu za obavljanje prijevoza tereta.
- (2) Izvješće o izdanim dozvolama iz stavka 1. ovoga članka Carinska uprava dostavlja ministarstvu, do desetoga u mjesecu, za protekli mjesec.

Prijevoz stranog prijevoznika u trecu državu

Clanak 81.

- (1) Strani prijevoznik ne može obavljati prijevoz tereta iz Republike Hrvatske u trecu državu i obratno, osim ako je to određeno međunarodnim ugovorom.
- (2) Iznimno od stavka 1. ovoga članka strani prijevoznik može obaviti prijevoz tereta iz Republike Hrvatske u trecu državu i obratno u slučaju da je zbog nedostatnih, odgovarajucih prijevoznih kapaciteta u Republici Hrvatskoj potrebno angažirati stranog prijevoznika. U tom slučaju ministarstvo stranom prijevozniku izdaje posebnu dozvolu.

Prijevoz bez dozvole

Clanak 82.

- (1) Dozvola za stranog prijevoznika nije potrebna:
 1. za prijevoz tereta sa zrakoplovnog pristaništa i za zrakoplovno pristanište, u slučaju havarije i druge nezgode zrakoplova ili u slučaju slijetanja zrakoplova zbog prisilne promjene pravca leta ili u slučaju otkazivanja zrakoplovnih linija,
 2. za prijevoz oštećenog motornog i prikljucnog vozila,
 3. za prijevoz umrle osobe,
 4. za prijevoz tereta prilikom selidbe u odgovarajucim posebnim vozilima,
 5. za prijevoz poštanskih pošiljki,
 6. za prijevoz izložaka, namijenjenih sajmovima i izložbama,
 7. za prijevoz pomocnih sredstava i drugih potrepština za kazališne, glazbene i druge kulturne priredbe, cirkuske predstave ili za filmska, radijska i televizijska snimanja,
 8. za prijevoz pcela i ribljeg mlada,
 9. za prijevoz medicinskog i drugog materijala kao pomoc u slučaju prirodnih nepogoda i rata i za prijevoz tereta u humanitarne svrhe,
 10. za prazna vozila kojima se zamjenjuju vozila u kvaru, te preuzima prijevoz tereta iz vozila u kvaru,
 11. za vozila tehnicke pomoci za popravak vozila u kvaru (servisna remontna vozila),

12. za prijevoz tereta isključivo u reklamne svrhe ili za nastavu,
13. za vozila nosivosti do 3.500 kg ili najveće dopuštene mase do 6.000 kg.
- (2) Za prijevoz iz stavka 1. ovoga članka vozač u vozilu mora imati dokument iz kojeg je razvidno da je riječ o jednom od navedenih prijevoza.

Primjena standarda o zaštiti okoliša i sigurnosti cestovnog prometa

Članak 83.

Zabranjen je ulazak u Republiku Hrvatsku stranom prijevozniku, vozilom koje ne ispunjava uvjete propisane posebnim propisima u pogledu zaštite okoliša i sigurnosti u cestovnom prometu.

Izvanredni prijevoz

Članak 84.

- (1) Izvanredni prijevoz tereta u međunarodnom cestovnom prometu obavlja se na temelju ovoga Zakona i drugih propisa.
- (2) Strana vozila u prometu na cestama Republike Hrvatske moraju udovoljavati propisima Republike Hrvatske u pogledu dimenzija i ukupne mase vozila i osovinskih opterećenja.
- (3) Za obavljanje izvanrednog prijevoza u međunarodnom cestovnom prometu strani prijevoznik mora imati dozvolu za izvanredni prijevoz.
- (4) Dozvolu iz stavka 3. ovoga članka izdaje ministarstvo, na temelju zahtjeva kojeg strani prijevoznik podnosi preko pravne ili fizičke osobe registrirane za obavljanje otpremničke, odnosno agencijske djelatnosti u cestovnom prijevozu.
- (5) Kontrolu izvanrednih prijevoza, odnosno, kontrolu osovinskih opterećenja, ukupne mase i dimenzija vozila u prometu na cestama provode Hrvatske ceste d.o.o., uz potrebnu suradnju Ministarstva unutarnjih poslova, odnosno, Inspekcije cestovnog prometa i cesta ministarstva.
- (6) Kontrolu iz stavka 5. ovoga članka na granicnim prijelazima Republike Hrvatske obavlja Carinska uprava u okviru carinskog nadzora.
- (7) Ako se kontrolom iz stavka 5. ovoga članka utvrdi da se obavlja izvanredni prijevoz bez dozvole, odnosno, ako se utvrdi da osovinsko opterećenje, ukupna masa i dimenzije vozila premašuju propisane veličine, troškove kontrole snosi vozač, prema posebnom propisu o javnim cestama, a vozilo se isključuje iz prometa, odnosno, zabranjuje mu se ulazak ili izlazak iz Republike Hrvatske do izdavanja dozvole za izvanredni prijevoz.
- (8) Za nastavak prijevoza prijevoznik mora, uz troškove kontrole platiti naknadu po posebnom propisu o javnim cestama, za obavljeni prijevoz u Republici Hrvatskoj do mjesta kontrole, odnosno, do mjesta uskladenja osovinskog opterećenja, ukupne mase i dimenzija, odnosno, do mjesta istovara ili izlaska iz Republike Hrvatske, kao i nadoknaditi štetu nastalu na cesti, po posebnom propisu, ukoliko se ona utvrdi.

VI. KABOTAŽA

Kabotaža i korištenje stranog vozila

Clanak 85.

- (1) Strani prijevoznik ne može obavljati unutarnji prijevoz (kabotaža) na teritoriju Republike Hrvatske, osim ako je to predviđeno međunarodnim ugovorom ili ako za to ima posebnu dozvolu koju izdaje ministarstvo.
- (2) Iznimno od odredbe stavka 1. ovoga clanka, strani prijevoznik može obavljati unutarnji prijevoz kružnu vožnju grupe putnika, koju je dovezao iz države u kojoj je vozilo registrirano.
- (3) Domaci prijevoznik može koristiti strano vozilo za prijevoz, na temelju dozvole za korištenje stranog vozila, koju na njegov zahtjev može izdati ministarstvo, u skladu s mjerilima koje propisuje ministar.

VII. NAKNADA ZA CESTE

Clanak 86.

- (1) Za motorno vozilo registrirano izvan Republike Hrvatske koje obavlja prijevoz u Republici Hrvatskoj, osim za vozilo kojim se obavlja izvanredni prijevoz, placu se naknada za ceste, ukoliko međunarodnim ugovorom nije drugacije određeno. Za strano vozilo kojime se obavlja izvanredni prijevoz umjesto naknade za ceste placu se naknada po posebnom propisu.
- (2) Naknada za ceste iz stavka 1. ovoga clanka umanjuje se za iznos placene cestarine za korištenje autocesta i cestovnih objekata s naplatom.
- (3) Naknada za ceste iz stavka 1. ovoga clanka uplacuje se na racun Hrvatskih cesta d.o.o.
- (4) Ministar propisuje visinu i nacin placanja naknade iz stavka 1. ovoga clanka.
- (5) Ako su motorna vozila i prikolica registrirane u razlicitim državama placu se naknada za skupinu vozila u iznosu koji važi za državu u kojoj je registrirano vucno vozilo.
- (6) Ako je vucno vozilo iz stavka 4. ovog clanka registrirano u državi s kojom je međunarodnom ugovorom dogovoreno da se naknada za ceste ne placu, a prikolica je iz države s kojom takav ugovor nije sklopljen, naknada za prikolicu placu se u iznosu koji važi za državu u kojoj je ona registrirana.
- (7) Za motorna vozila registrirana izvan Republike Hrvatske koja koristi domaci prijevoznik, placu se naknada za ceste u iznosima koji vrijede za državu u kojoj je registrirano pojedino vozilo.
- (8) Naknadu za ceste naplacuje Carinska uprava.
- (9) Za strano vozilo registrirano u državi u kojoj visina naknade za ceste nije odgovarajuca visini naknade za ceste utvrđene iz stavka 5. ovoga clanka, ministarstvo može uskladiti naknadu do odgovarajućeg iznosa.

VIII. AUTOBUSNI I TERETNI KOLODVORI

Usluge i opremljenost

Clanak 87.

- (1) Na autobusnim kolodvorima obavlja se prihvata i otpremanje autobusa i putnika, preuzimanje i pohranjivanje prtljage, pružanje informacija o prijevozima i druge usluge povezane s prijevozom putnika.
- (2) Na autobusnim kolodvorima obavlja se i prodaja vozničkih karata i rezervacije ako postoji ugovor o prodaju karata između autobusnog kolodvora i prijevoznika.
- (3) Autobusni kolodvori obavljaju prihvat i otpremanje svih autobusa u javnom linijskom prijevozu putnika prema izdanim dozvolama.
- (4) Autobusni kolodvori obavljaju prihvat i otpremanje autobusa u posebnom linijskom, povremenom i naizmjeničnom prijevozu putnika u skladu s raspoloživim brojem perona.
- (5) Peroni za prihvat autobusa moraju biti na odgovarajući način opremljeni i označeni tako da je zajamčena sigurnost putnika i drugih osoba, koje se zadržavaju na području autobusnog kolodvora, neometani dolazak i odlazak autobusa, te obavljanje poslova iz stavka 1. ovoga članka.

Obavljanje djelatnosti

Clanak 88.

- (1) Djelatnost pružanja kolodvorskih usluga može obavljati pravna ili fizička osoba, koja je registrirana za obavljanje te djelatnosti i ima u vlasništvu ili zakupu objekt autobusnog kolodvora, te koja ima licencu za obavljanje te djelatnosti.
- (2) Licencu iz stavka 1. ovoga članka, izdaje ured državne uprave nadležan za poslove prometa, odnosno, upravno tijelo Grada Zagreba, nadležno za poslove prometa.
- (3) Uvjeti za dobivanje licence iz stavka 2. ovoga članka su:
 - dobar ugled u smislu članka 9. ovoga Zakona,
 - zaposlena osoba odgovorna za vođenje poslova kolodvora s položenim ispitom o stručnoj osposobljenosti, sukladno člancima 11. i 12. ovoga Zakona
 - najmanje dva natkrivena perona,
 - najmanje jedno auto-taksi stajalište,
 - osvijetljene i zagrijane prostorije za boravak putnika,
 - prostor za pohranu prtljage,
 - sanitarne prostorije,
 - prometni ured,
 - mjesto za prodaju vozničkih karata,
 - istaknuti izvodi iz vozničkih redova,
 - javna telefonska govornica
 - prostor prilagođen za pristup invalidnim osobama.

- (4) Prihvat i otprema putnika obavlja se na autobusnim kolodvorima i autobusnim stajalištima koji su u tu svrhu izgrađeni i označeni, a predviđeni su u voznom redu prijevoznika koji obavlja javni linijski prijevoz.
- (5) Usluge autobusnog kolodvora moraju biti dostupne svim korisnicima pod jednakim uvjetima i bez diskriminacije, u skladu sa utvrđenom kategorijom.
- (6) Ministar propisom utvrđuje mjerila za kategorizaciju autobusnih kolodvora.
- (7) Rješenje o kategoriji donosi nadležni ured državne uprave, odnosno tijelo nadležno za poslove prometa Grada Zagreba.
- (8) Autobusni kolodvor donosi cjenik kolodvorskih usluga u skladu sa utvrđenom kategorijom autobusnog kolodvora, kojeg se dužan pridržavati.
- (9) Cjenike uskladuje i ovjerava Hrvatska gospodarska komora.

Obveza korištenja autobusnog kolodvora

Članak 89.

U mjestu u kojem postoji autobusni kolodvor, prijevoznik koji obavlja javni linijski prijevoz dužan je koristiti se tim autobusnim kolodvorom.

Radno vrijeme autobusnih kolodvora

Članak 90.

Radno vrijeme autobusnog kolodvora mora biti usklađeno s vremenima polaska i dolaska linija i to najmanje 15 minuta prije polaska i 15 minuta poslije odlaska linije.

Obveze autobusnih kolodvora

Članak 91.

- (1) Autobusni kolodvor dužan je voditi očevidnik o dolascima i polascima autobusa.
- (2) Autobusni kolodvor dužan je izvješćivati do 5. u mjesecu za protekli mjesec nadležnog izdavatelja dozvole, o neobavljanju prijevoza na odobrenoj liniji.
- (3) Vozac autobusa dužan je prijaviti autobusnom kolodvoru vrijeme svakog dolaska i polaska autobusa.
- (4) Ministar propisuje sadržaj i način vođenja očevidnika stavka 1. ovoga članka.

Usluge i opremljenost teretnih kolodvora za teretna vozila

Clanak 92.

- (1) Djelatnost pružanja kolodvorskih usluga u teretnom prometu može obavljati pravna ili fizicka osoba, koja je registrirana za obavljanje te djelatnosti i ima u vlasništvu ili zakupu objekt teretnog kolodvora, te koja ima licencu za obavljanje te djelatnosti.
- (2) Licencu iz stavka 1. ovoga clanka, izdaje ured državne uprave nadležan za poslove prometa, odnosno, upravno tijelo Grada Zagreba, nadležno za poslove prometa.
- (3) Uvjeti za dobivanje licence iz stavka 2. ovoga clanka su:
 - dobar ugled u smislu clanka 9. ovoga Zakona,
 - zaposlena osoba odgovorna za vodenje poslova kolodvora s položenim ispitom o strucnoj osposobljenosti, sukladno clanku 11. i 12. ovoga Zakona,
 - odgovarajuca površina za parkiranje vozila, u skladu s posebnim propisom,
 - prostor i mehanizacija za pretovar tereta,
 - prostor za skladištenje tereta,
 - povezanost s najmanje još jednim vidom prometa,
 - prostor za carinske, otpremnicke i agencijske poslove,
 - javna telefonska govornica.
- (4) Teretni kolodvor obavlja prihvata i otpremanje, parkiranje i osiguranje teretnih vozila.
- (5) Teretni kolodvor mora biti opremljen i osposobljen za prihvat, otpremu i carinjenje svih vrsta tereta.

Obveza objave uvjeta poslovanja

Clanak 93.

- (1) Usluge autobusnih kolodvora, teretnih kolodvora, odnosno parkirališta za teretna vozila ili za autobuse pod istim su uvjetima dostupni svim korisnicima.
- (2) Radno vrijeme, cjenik za obavljanje usluga, opci uvjeti obavljanja kolodvorske djelatnosti, kao i parkirališta za teretna vozila ili za autobuse moraju biti objavljeni na vidnom mjestu.

IX. OVLAŠTI INSPEKCIJSKIH I DRUGIH NADZORNIH TIJELA

Upravni nadzor

Clanak 94.

Upravni nadzor nad provedbom ovoga Zakona i propisa donesenih na temelju istog, obavlja ministarstvo.

Inspekcijski nadzor

Clanak 95.

- (1) Inspekcijske poslove obavlja Inspekcija cestovnog prometa i cesta ministarstva sukladno posebnom Zakonu.
- (2) Inspekcijski nadzor nad primjenom odredbi ovoga Zakona koje se odnose na licencu za pocetak obavljanja djelatnosti navedenih u clanku 7. ovoga Zakona, nad odredbama o cjeniku prijevoznika (clanak 35. Zakona), prodaji voznih karata (clanak 34. Zakona), te clanaka 46., 47. i 49. ovoga Zakona, osim Inspekcije cestovnog prometa i cesta obavlja i Državni inspektorat.
- (3) Inspektori Državnog inspektorata u obavljanju inspekcijskog nadzora iz stavka 2. ovoga clanka imaju ovlasti inspektora cestovnog prometa i cesta sukladno posebnom zakonu.

Nadležnosti carinskih tijela

Clanak 96.

- (1) Carinska uprava na granicnom prijelazu, odnosno na drugom mjestu gdje se obavlja carinski nadzor, provjerava da li domaci i strani prijevoznik ima dozvolu i druge isprave, propisane ovim Zakonom, drugim propisima i medunarodnim ugovorima te da li prijevoznik obavlja prijevoz u skladu s tim ispravama.
- (2) Ako Carinska uprava utvrdi da strani prijevoznik nema u vozilu propisanu dozvolu te potrebne ostale isprave ili ih ne koristi na propisan nacin, zabranit ce ulazak vozila u Republiku Hrvatsku, odnosno izlazak iz nje, te o tome izvijestiti ministarstvo.
- (3) Ako Carinska uprava utvrdi da domaci prijevoznik nema u vozilu propisanu dozvolu i ostale potrebne isprave ili ih ne koristi na propisan nacin, zabranit ce izlazak vozila iz Republike Hrvatske i o tome izvijestiti ministarstvo.
- (4) Ako Carinska uprava utvrdi da pravna ili fizicka osoba obavlja javni prijevoz bez licence iz clanka 7. ovoga Zakona, naredit ce iskrcavanje tereta u najbližem carinskom skladištu, o trošku te pravne ili fizicke osobe, odnosno zabraniti izlazak autobusa iz Republike Hrvatske i o tome izvijestiti ministarstvo.
- (5) Carinska uprava iz stavka 1. ovoga clanka privremeno ce oduzeti stranom prijevozniku dozvolu za prijevoz, izdanu na temelju ovoga Zakona ili medunarodnog ugovora, ako posumnja u njezinu ispravnost, odnosno ako se prijevoznik ne pridržava uvjeta iz dozvole.
- (6) Privremeno oduzeta dozvola sa zapisnikom o njezinom privremenom oduzimanju dostavlja se ministarstvu u roku od 24 sata, a zbog donošenja konacne odluke.

X. PREKRŠAJNE ODREDBE

Clanak 97.

- (1) Novcanom kaznom od 20.000,00 do 100.000,00 kuna kaznit ce se za prekršaj prijevoznik-pravna osobe, odnosno druga pravna osoba, ako:
 1. obavlja djelatnost bez licence (clanak 7. stavak 1., clanak 88. stavak 1., clanak 92. stavak 1. ovoga Zakona),
 2. obavlja linijski prijevoz bez dozvole, (clanak 24. stavak 1. ovoga Zakona),
 3. obavlja prijevoz iz Republike Hrvatske u trece države i obratno bez dozvole (clanak 81. stavak 1. i 2. ovoga Zakona),
 4. obavlja kabotažu na teritoriju Republike Hrvatske (clanak 85. stavak 1. ovoga Zakona).
- (2) Za prekršaje iz stavka 1. ovoga clanak kaznit ce se i prijevoznik-fizicka osoba, novcanom kaznom u iznosu od 5.000,00 do 10.000,00 kuna.
- (3) Za istovjetne prekršaje iz stavka 1. ovoga clanka, ucinjene po treci puta, domacem prijevozniku i drugoj pravnoj i fizickoj osobi koja obavlja djelatnost iz ovoga Zakona, pored novcane kazne, izreci ce se i zaštitna mjera zabrane obavljanja te djelatnosti u trajanju od šest do dvanaest mjeseci.
- (4) Za prekršaje iz stavka 1. tocke 2., 3. i 4. ovoga clanka kaznit ce se i odgovorna osoba prijevoznika-pravne osobe, odnosno druge pravne osobe ili vozac stranog vozila, novcanom kaznom od 1.000,00 do 10.000,00 kuna.
- (5) U slucaju pocinjenja prekršaja iz stavka 1. tocke 2., 3. i 4. ovoga clanka, stranom prijevozniku može se privremeno oduzeti vozilo kojim je pocinjen prekršaj, do okoncanja sudskog postupka, ili do polaganja odgovarajuće jamcevine. Privremeno oduzeto vozilo na trošak prekršitelja pohranjuje se na odgovarajuće osiguranom mjestu.

Clanak 98.

- (1) Novcanom kaznom od 15.000,00 do 70.000,00 kuna kaznit ce se za prekršaj prijevoznik-pravna osoba, odnosno druga pravna osoba, ako:
 1. povjeri upravljanje motornim vozilom vozacu suprotno odredbi clanka 4. i 5. ovoga Zakona.
 2. se vozilu ne nalaze dokumenti iz clanka 16. stavka 1. i 2. ovoga Zakona
 3. obavlja javni prijevoz putnika suprotno odredbi clanka 24. stavak 3. ovoga Zakona,
 4. obavlja javni linijski prijevoz suprotno odredbi clanka 30. ovoga Zakona,
 5. obavlja posebni linijski prijevoz suprotno odredbi clanka 44. ovoga Zakona,
 6. obavlja povremeni prijevoz putnika suprotno odredbi clanka 45. ovoga Zakona,
 7. nema dozvolu iz clanka 53. stavak 1. ovoga Zakona,
 8. nema dozvolu iz clanka 56. ovoga Zakona,
 9. ne obavlja prijevoz u skladu s clankom 59. ovoga Zakona,

10. obavlja prijevoz suprotno odredbi clanka 60. stavka 2. ovoga Zakona,
 11. nema dozvolu iz clanka 61. stavka 1. ovoga Zakona,
 12. nema putni list iz clanka 62. ovoga Zakona,
 13. nema dozvolu iz clanka 84. stavak 3. ovoga Zakona.
- (2) Za prekršaje iz stavka 1. ovoga clanka izrice se, uz novcanu kaznu i zaštitna mjera oduzimanja imovinske koristi ostvarene prekršajem.
 - (3) Za prekršaje iz stavka 1. ovoga clanak kaznit ce se i prijevoznik - fizicka osoba, novcanom kaznom u iznosu od 2.000,00 do 7.000,00 kuna.
 - (4) Za istovjetne prekršaje iz stavka 1. ovoga clanka, pocinjene po drugi put, domacem prijevozniku i drugoj pravnoj i fizickoj osobi koja obavlja djelatnost iz ovoga Zakona, pored novcane kazne, izreci ce se i zaštitna mjera zabrane obavljanja djelatnosti u trajanju od šest do dvanaest mjeseci.
 - (5) Za prekršaje iz stavka 1. ovoga clanka kaznit ce se i odgovorna osoba prijevoznika-pravne osobe, odnosno druge pravne osobe ili vozac stranog motornog vozila, novcanom kaznom od 5.000,00 do 10.000,00 kuna.
 - (6) U slucaju pocinjenja prekršaja iz stavka 1. tocke 13. ovoga clanka, stranom prijevozniku može se privremeno oduzeti vozilo kojim je pocinjen prekršaj, do okoncanja sudskog postupka ili do polaganja odgovarajuće jamcevine. Privremeno oduzeto vozilo na trošak prekršitelja pohranjuje se na odgovarajuće osiguranom mjestu.

Clanak 99.

- (1) Novcanom kaznom od 10.000,00 do 50.000,00 kuna kaznit ce se za prekršaj prijevoznik-pravna osoba, autobusni i teretni kolodvor, odnosno druga pravna osoba, ako:
 1. ako prodaje vozne karte suprotno odredbi clanka 34. ovoga Zakona
 2. obavlja podvozarstvo suprotno odredbi clanka 42. ovoga Zakona,
 3. obavlja auto taksi prijevoz suprotno odredbama clanka 46., 47., 48. i 49. ovoga Zakona,
 4. na obavlja prijevoz u skladu s odredbi clanka 54. ovoga Zakona,
 5. obavlja prijevoz suprotno odredbi clanka 67. ovoga Zakona.
 6. obavlja prihvat i otpremanje autobusa suprotno odredbi clanka 88. stavak 4. ovoga Zakona,
 7. ako peroni za prihvat autobusa nisu opremljeni i oznaceni sukladno odredbi clanka 87. stavak 5. ovoga Zakona,
 8. ako pruža usluge suprotno odredbi clanka 88. stavak 5. ovoga Zakona,
 9. se ne pridržava i ne ovjeri cjenik pružanja kolodvorskih usluga (clanak 88. stavak 6. ovoga Zakona),
 10. ne koristi autobusni kolodvor (clanak 89. ovoga Zakona).
- (2) Za prekršaje iz stavka 1. tocke 3., 4., 10. i 11. ovoga clanka, izrice se, uz novcanu kaznu i zaštitna mjera oduzimanja imovinske koristi postignute prekršajem.
- (3) Za prekršaje iz stavka 1. ovoga clanak kaznit ce se i prijevoznik - fizicka osoba, novcanom kaznom u iznosu od 1.000,00 do 5.000,00 kuna.

- (4) Za prekršaje iz stavka 1. ovoga članka kaznit će se i odgovorna osoba prijevoznika-pravne osobe, autobusnog i teretnog kolodvora, odnosno druge pravne osobe ili vozač stranog motornog vozila, novčanom kaznom od 5.000,00 do 10.000,00 kuna.

Članak 100.

- (1) Novčanom kaznom od 5.000,00 do 25.000,00 kuna kaznit će se za prekršaj prijevoznik-pravna osoba, odnosno druga pravna osoba, ako:
1. koristi vozilo koje ne ispunjava posebne uvjete (članak 6. stavak 1.),
 2. u vozilu nema putni list u skladu s odredbom članka 16. stavak 1. i odredbom članka 62. stavak 1. i 2. ovoga Zakona,
 3. u vozilu nema teretnog lista (članak 16. stavak 1. i 2. ovoga Zakona),
 4. prijevoznik ne vrati izdavatelju licence licencu zajedno s izvodima licence, u roku od sam dana od dana primitka rješenja o ukidanju licence (članak 17. stavak 2. Zakona),
 5. obavlja prijevoz za vlastite potrebe suprotno odredbi članka 18. stavak 4., članka 70. i članka 72. ovoga Zakona,
 6. obavlja javni linijski prijevoz suprotno odredbi članka 23. stavak 2. i članka 54. ovoga Zakona,
 7. ne objavi vozni red skladu s odredbom člankom 23. stavak 3. ovoga Zakona,
 8. ne započne s prijevozom u roku od 30 dana od dana izdavanja dozvole na odobrenoj liniji u skladu s odredbom članka 24. stavak 4. ovoga Zakona,
 8. ne izvijesti autobusni kolodvor o nemogućnosti održavanja određenog polaska na liniji, o zakašnjenju ili o privremenom prekidu i trajnoj obustavi (članak 36. stavak 1., članak 37. stavak 2. i članak 38. stavak 3. ovoga Zakona),
 9. obavlja prijevoz suprotno odredbi članka 79. stavak 1., 2., 3. i 4. ovoga Zakona,
 10. domaći prijevoznik koristi strano vozilo bez dozvole (članak 85. stavak 3. ovoga Zakona),
 11. nije uskladio radno vrijeme sukladno odredbi članka 90. ovoga Zakona,
 12. ne vodi očevidnik o dolascima i polascima autobusa, te ne izvijesti nadležno tijelo o neobavljanju linijskog prijevoza (članak 91. ovoga Zakona),
 13. obavlja usluge suprotno odredbi članka 93. stavak 1. i 2. ovoga Zakona.
- (2) Za prekršaj iz stavka 1. ovoga članka kaznit će se i odgovorna osoba prijevoznika-pravne osobe, odnosno druge pravne osobe ili vozač stranog vozila, novčanom kaznom od 5.000,00 do 10.000,00 kuna.
- (3) Za prekršaje iz stavka 1. ovoga članka kaznit će se i prijevoznik-fizička osoba, novčanom kaznom u iznosu od 1.000,00 do 3.000,00 kuna.

Clanak 101.

- (1) Novčanom kaznom od 2.000,00 do 10.000,00 kuna kaznit će se prijevoznik-fizička osoba, odnosno fizička osoba ako:
 1. obavlja prijevoz suprotno odredbi članka 7. stavak 1. ovoga Zakona,
 2. obavlja prijevoz u suprotnosti s odredbom članka 44. stavak 1. i 2. ovoga Zakona,
 3. u vozilu nema dokaz o plaćenju naknade (članak 87. ovoga Zakona.).
 4. ne prijavi autobusnom kolodvoru vrijeme dolaska i polaska autobusa članak 91. stavak 3. ovoga Zakona).
- (2) Za prekršaje iz stavka 1. ovoga članka kaznit će se i vozač motornog vozila od 300,00 do 1.000,00 kuna.
- (3) Za prekršaje iz stavka 1. točke 1. i 2. ovoga članka, izričito se uz novčanu kaznu i zaštitna mjera oduzimanja imovinske koristi postignute prekršajem.

XI. PRIJELAZNE I ZAVRŠNE ODREDBE

Clanak 102.

- (1) Propisi na temelju ovlaštenja iz ovoga Zakona donijet će se u roku od jedne godine od dana stupanja na snagu ovog Zakona.
- (2) Do stupanja na snagu propisa iz stavka 1. ovoga članka, primjenjuju se propisi koji su donijeti na temelju Zakona o prijevozu u cestovnom prometu (»Narodne novine«, br.98/98., 83/02., 26/03.-.pročišćeni tekst i 102/04.), ako nisu u suprotnosti s odredbama ovoga Zakona.

Clanak 103.

- (1) Odobrenja za obavljanje djelatnosti prijevoza i dozvole izdane prema propisima koji su važili do dana stupanja na snagu ovoga Zakona, vrijede do isteka roka njihovog važenja.
- (2) Odobrene koncesije za auto-taksi prijevoz koje su izdala nadležna tijela jedinice lokalne samouprave, odnosno Grada Zagreba, važe do isteka roka njihovog važenja.
- (3) Pravne i fizičke osobe koje obavljaju djelatnosti temeljem ovoga Zakona, uskladit će svoje poslovanje u skladu s odredbama ovoga Zakona u roku od jedne godine, od dana stupanja na snagu ovoga Zakona.
- (4) Pravne i fizičke osobe koje ne usklade svoje poslovanje sukladno stavku 3. ovoga članka, prestaju s obavljanjem djelatnosti, što će rješenjem utvrditi ministarstvo, odnosno, ured državne uprave u županiji, odnosno upravno tijelo Grada Zagreba nadležno za poslove prometa.

Clanak 104.

Postupci zapoceti, a nedovršeni do stupanja na snagu ovoga Zakona, dovršit ce se prema propisima koji su važili do dana stupanja na snagu ovoga Zakona, a prema odredbama ovoga Zakona samo u slucaju ako je to povoljnije za stranku u postupku.

Clanak 105.

- (1) Od dana pristupanja Republike Hrvatske Europskoj uniji, odredbe clanka 10. stavka 4. ovoga Zakona nece se primjenjivati.
- (2) Od dana pristupanja Republike Hrvatske Europskoj uniji, odredbe clanka 61. stavka 1. ovoga Zakona prestaju se primjenjivati za prijevoznike Zajednice.

Clanak 106.

- (1) Do dana pristupanja Republike Hrvatske Europskoj uniji, status prijevoznika Zajednice istovjetan je statusu stranog prijevoznika.
- (2) Odredba stavka 1. ovoga clanka primjenjuje se i na vozaca stranog prijevoznika, odnosno vozaca Zajednice.

Clanak 107.

- (1) Odredbe clanka 19., 20., 21. i clanka 64. stavak 1. podstavak 2, kao i odredbe clanka 65., 66., 67. i 68. ovoga Zakona pocinju se primjenjivati za prijevoznike Zajednice i domace prijevoznike od dana pristupanja Republike Hrvatske Europskoj uniji.
- (2) Od dana pristupanja Republike Hrvatske Europskoj uniji, na prijevoznike Zajednice i domace prijevoznike, prestaju se primjenjivati odredbe clanaka 51., 52., 53., 54., 55., 56., 57., 58., 59., 60., 61., 62. i 63. ovoga Zakona.

Clanak 108.

Danom stupanja na snagu ovoga Zakona prestaje važiti Zakon o prijevozu u cestovnom prometu («Narodne novine» broj 36/98., 83/98., 26/03.-pročišćeni tekst i 102/04.).

Clanak 109.

Ovaj Zakona stupa na snagu osmoga dana od dana objave u «Narodnim novinama».

O B R A Z L O Ž E N J E

KONACNOG PRIJEDLOGA

ZAKONA O PRIJEVOZU U CESTOVNOM PROMETU

I Razlozi zbog kojih se Zakon donosi

Djelatnost cestovnog prijevoza uređena je Zakonom o prijevozu u cestovnom prometu ("Narodne novine", broj 36/98., 83/02. i 26/03.-pročišćeni tekst i 102/04.), kao i propisima za izvršenje toga Zakona, te nizom konvencija i međunarodnih ugovora kojih je Republika Hrvatska potpisnica.

Obveza usklađivanja hrvatskog zakonodavstva («aquis comunautaire») u području prometa s pravnom stecevinom Europske unije jedna je od odredbi Sporazuma o stabilizaciji i pridruživanju, koju je Ministarstvo mora, turizma, prometa i razvitka dužno kao nadležno Ministarstvo izvršiti tijekom 2004. godine.

U ovom trenutku Zakon o prijevozu u cestovnom prometu usklađen je djelomično s Direktivom 96/26/EZ o pristupu u djelatnost cestovnih prijevoznika putnika i cestovnih prijevoznika tereta, te uzajamnom priznavanju diploma, svjedodžbi i ostalih dokaza o formalnim kvalifikacijama u cilju omogućavanja tim prijevoznicima prava na slobodu osnivanja poduzeca u nacionalnom i međunarodnom prijevozu i Direktivom 98/76/EZ kojom se mijenja Direktiva 96/26/EZ o pristupu u djelatnost cestovnih prijevoznika putnika i cestovnih prijevoznika tereta, te uzajamnom priznavanju diploma, svjedodžbi i ostalih dokaza o formalnim kvalifikacijama u cilju omogućavanja tim prijevoznicima prava na slobodu osnivanja poduzeca u nacionalnom i međunarodnom prijevozu. S obzirom da je pravna stecevina EU puno šira i obuhvaća, pored recenih smjernica, niz drugih, Zakon se mora uskladiti i s drugim europskim smjernicama.

Republika Hrvatska je 2001. godine potpisala Ugovor o međunarodnom povremenom prijevozu putnika običnim i putničkim autobusima INTERBUS, a koji je stupio na snagu 01. kolovoza 2003. godine, pa je nužno Zakon o prijevozu u cestovnom prometu uskladiti s tim Ugovorom.

Cestovni prijevoz kao vitalna prometna djelatnost razvijala se i razvija se znatno brže od drugih grana prometa, u koje država ulaže značajna društvena sredstva (željeznički prijevoz, dio pomorskog putničkog prijevoza i dr.). Sve navedeno teško je zamislivo uz administrativno ograničavanje razvoja djelatnosti cestovnog prijevoza u tržišnim uvjetima, kada je poznato da u prethodnom razdoblju administrativna ograničenja nisu dala pozitivne ekonomske efekte.

Prema podacima Ministarstva unutarnjih poslova na dan 31. 12. 2003. u Republici Hrvatskoj bilo je registrirano 122.914 teretnih automobila¹.

¹ "Teretno motorno vozilo" je takvo vozilo na motorni pogon kojem je osnovna namjena prijevoz stvari (tereta) na cestama ili vuca priključnih vozila namijenjenih za prijevoz stvari (tegljaci), osim mopeda i traktora te motokultivatora i radnih strojeva

Prema službenoj evidenciji Ministarstva mora, turizma, prometa i razvitka na dan 31. prosinca 2003. godine, za obavljanje djelatnosti međunarodnog prijevoza tereta licencirano je ukupno 2.736 prijevoznika (pravne i fizičke osobe), koji posjeduju 3.476 licenciranih kamiona, 4.241 licenciranih tegljaca, 1.349 licenciranih prikolica i 4.081 licencirana poluprikolica ili ukupno 7.717 vucnih vozila (kamioni plus tegljaci) i 5.430 priključnih vozila (prikolice plus poluprikolice) ili sveukupno 13.147 licenciranih vozila. U odnosu na ukupni broj registriranih teretnih vozila u Republici Hrvatskoj, licencirana teretna vozila sudjeluju s 10,3%.

Istovremeno je licenciran 261 prijevoznik (pravne i fizičke osobe) s 943 autobusa za obavljanje međunarodnog prijevoza putnika.

U odnosu na ukupni prijevoz tereta, prema prethodno iznesenim podacima Državnog zavoda za statistiku za 2000. godinu, cestovni prijevoz sudjeluje s 9% u ukupnom prijevozu tereta, a u prijevozu putnika sa 71%.

Glede prijevoza za vlastite potrebe, ne postoje točni podaci o broju pravnih i fizičkih osoba koje obavljaju prijevoz za vlastite potrebe u unutarnjem i međunarodnom cestovnom prometu.

Prema privremenim podacima Državnog zavoda za statistiku za razdoblje I-XII 2003. godine, domaćim teretnim vozilima ukupno je prevezeno 2.480,516 tona robe, od čega uvoz/izvoz 1.978.566 tona, a u tranzitu 501.950 tona. Istovremeno je stranim teretnim vozilima prevezeno ukupno 5.222.567 tona robe, od čega u uvozu/izvozu 1.645.733 tone, a u tranzitu 3.576.843 tone robe. U uvozu/izvozu robe u Republiku Hrvatsku, izraženo u tonama, vidljivo je da su domaći prijevoznici prevezli 332.833 tone više nego što su to učinili strani prijevoznici.

Posebno je važno ukazati da su gotovo sa svim europskim zemljama sklopljeni i potvrđeni bilateralni ugovori, koji se zasnivaju na nacelu uzajamnosti. Nacelo uzajamnosti u međunarodnom prijevozu tereta i putnika osigurava se i provodi kroz razmjenu međunarodnih dozvola s pojedinim državama.

Nedostatak dozvola za pojedine države (npr. Italija, Austrija), posljedica je povećavanja broja prijevoznika koji se bave međunarodnim prijevozima tereta, a što znači da broj kritičnih dozvola ne zadovoljava potrebe sve većeg broja registriranih prijevoznika.

Sve navedeno dovodi do stalnog pritiska da se licenciraju novi prijevoznici i novi kapaciteti za obavljanje međunarodnog prijevoza, te pritisaka za dodjelu stranih dozvola za međunarodni prijevoz, kojih za pojedine zemlje nema dovoljno. Veliki broj prijevoznika i preveliki kapaciteti nadalje dovode do nelojalne konkurencije, obaranja cijena, a što otežava pojedinim prijevoznicima obavljanje te djelatnosti.

Uvažavajući potrebu racionalnije organizacije cestovnog prijevoza te ujednačavanje uvjeta za obavljanje djelatnosti cestovnog prijevoza, osobito u pogledu pristupa u djelatnost, te usuglašavanje s drugim europskim smjernicama i uredbama koje uređuju područje djelatnosti cestovnog prijevoza, pri izradi Prijedloga Zakona o prijevozu u cestovnom prometu, osim što se vodilo računa o uskladenosti Zakona s

naprijed navedenim Direktivama i Uredbama, također je posebna pažnja posvećena sljedećim ciljevima:

- nesmetano odvijanje djelatnosti cestovnog prijevoza,
- definiranje pojmova i izraza na nedvosmislen i jasan način,
- osiguravanje jednakih uvjeta za obavljanje djelatnosti cestovnog prometa za sve gospodarske subjekte,
- dostupnost javnog cestovnog prijevoza svim korisnicima pod jednakim uvjetima,
- obavljanje djelatnosti cestovnog prijevoza na način kojim se jamci maksimalna sigurnost putnika, kao i redovitost obavljanja prijevoza,
- transparentnost uvjeta i postupka, kao i rezultata dodjele dozvola, te jasno razgraničenje nadležnosti tijela koja provode postupak i rješavaju o zahtjevima prijevoznika.

Predloženi Konacni prijedlog Zakona o prijevozu u cestovnom prometu, usklađen je sa sljedećim propisima Europske unije:

- Uredbom Vijeća 881/92 o pristupu na tržište u cestovnom prijevozu unutar Zajednice sa ili prema teritoriju države-članice ili u prijelazu preko teritorija jedne ili više država-članica,
- Uredbom Vijeća (EEZ) 684/92 o jedinstvenim pravilima međunarodnog prijevoza putnika običnim i putničkim autobusima
- Uredbom Vijeća (EZ) 11/98 kojom se mijenja Uredba Vijeća (EEZ) 684/92 o jedinstvenim pravilima međunarodnog prijevoza putnika običnim i putničkim autobusima,
- Uredbom Vijeća (EEZ) 3820/85 o ujednačavanju određenih socijalnih propisa vezanih uz cestovni promet,
- Direktiva 96/26/EZ o pristupu u djelatnost cestovnih prijevoznika, putnika i cestovnih prijevoznika tereta, te uzajamno priznavanju diploma, svjedodžbi i ostalih dokaza o formalnim kvalifikacijama u cilju omogućavanja tim prijevoznicima prava na slobodu osnivanja poduzeca u nacionalnom i međunarodnom prijevozu,
- Direktiva 98/76/EZ kojom se mijenja Direktiva 96/26/EZ o pristupu u djelatnost cestovnom prijevozu putnika i cestovnom prijevoznika tereta, uz uzajamnom priznavanju diploma svjedodžbi i ostalih dokaza o formalnim kvalifikacijama u cilju omogućavanja tim prijevoznicima prava na slobodu osnivanja poduzeca u nacionalnom i međunarodnom prijevozu.

II Pitanja koja se uređuju ovim Zakonom

Predloženim Zakonom o prijevozu u cestovnom prometu uređuju se sljedeća pitanja:

1. Opće odredbe
2. Licence
3. Licenca Zajednice
4. Prijevoz putnika
5. Prijevoz tereta

6. Kabotaža
7. Naknada za ceste
8. Autobusni i teretni kolodvori
9. Ovlasti inspekcijskih i drugih nadzornih tijela
10. Prekršajne odredbe
11. Prijelazne i završne odredbe

III Objašnjenje odredbi Konacnog prijedloga Zakona

Clanak 1.

Odredbe ovog clanka reguliraju podrucja koja se ureduju ovim Zakonom, kao i nadležnost tijela zaduženih za provođenje i nadzor nad provedbom Zakona. U ovom clanku uređeno je pitanje priznavanja obavljanja djelatnosti osoba iz drugih država, te priznavanja njihovih stecenih kvalifikacija za obavljanje djelatnosti prijevoza.

Clanak 2.

Ovim clankom određeni su pojmovi koji se koriste u smislu ovog Zakona.

Clanak 3.

Iz ovog clanka razvidno je da se djelatnost cestovnog prijevoza odnosi na prijevoz putnika, kao i prijevoz tereta, te da se takav prijevoz obavlja uz određenu naknadu i da je pristupacan svim korisnicima prijevoza. Nadalje, nedvojbeno je utvrđeno da se na sve postupke koji su predmet Zakona primjenjuju odredbe Zakona o općem upravnom postupku, ako ovim Zakonom nije drugačije određeno.

Clanak 4. i 5.

Uređeno je pitanje vozaca, njihova stručna sprema, godine starosti, te razlike u odnosu na vozaca koji upravlja autobusima, teretnim vozilima, odnosno, vozaca auto-taksi. Ukazuje se da su Zakonom određenu uvjeti za vozaca koji su stekli stručnu spremu vozaca i obavljaju poslove vozaca u javnom cestovnom prometu, te je sukladno Zakonu o sigurnosti prometa na cestama uređeno to pitanje, no bitno je da se ovim clancima ne uređuje pitanje stjecanja prava na upravljanje vozilom, jer ovo pitanje uređuje Zakon o sigurnosti prometa na cestama.

Clanak 6.

Ovim clankom propisano je da vozila kojima se obavlja djelatnost prijevoza, kao i vozila kojima se obavlja prijevoz za vlastite potrebe moraju ispunjavati posebne uvjete koje će propisati ministar nadležan za promet, dok će potvrdu o istome izdavati ovlaštena stručna organizacija. Naime, vrlo je važno da vozila kojima se obavlja djelatnost cestovnog prometa osim uobicajenih uvjeta koje mora ispunjavati svako vozilo moraju ispunjavati i posebne uvjete, upravo radi postizanja većeg stupnja sigurnosti i tehnicke ispravnosti, a o čemu će nadležno tijelo voditi evidenciju, te izdavati potvrde.

Clanak 7.

Stavkom 1. ovog clanka propisano je da se djelatnost prijevoza putnika ili tereta može obavljati samo temeljem licence, koje izdaje ministarstvo nadležno za promet, odnosno, ured državne uprave nadležan za promet, odnosno, nadležno tijelo Grada

Zagreba. Također, za obavljanje djelatnosti javnog cestovnog prijevoza putnika i tereta pravna ili fizička osoba mora biti registrirana za obavljanje djelatnosti javnog cestovnog prijevoza.

Nadalje, stavkom 4. ovog članka propisano je kada i u kojim slučajevima nije potrebno ishoditi licencu za obavljanje djelatnosti prijevoza, s tim da je u svakoj od sedam iznimki navedeno o kakvom se konkretnom prijevozu radi.

U odnosu na važeći Zakon o prijevozu u cestovnom prometu, pojam Licence nije novi institut, naime, odobrenje koje svaki prijevoznik mora pribaviti prije početka obavljanja djelatnosti zamijenjen je terminološki u licencu, a kako je to prihvaćeno u zemljama Europske unije.

Članak 8.

Ovim člankom Zakona propisano je pet uvjeta koje mora ispunjavati prijevoznik, (dobar ugled, financijska sposobnost, odgovarajuća stručna sprema, vlasništvo jednog registriranog vozila, parkiralište) kako bi ishodio licencu temeljem koje može obavljati djelatnost prijevoza, dok je stavkom 3. istog članka Zakona dano ovlaštenje ministru nadležnom za promet da uz suglasnost ministra nadležnog za zaštitu okoliša, prostornog uređenja i graditeljstva propiše minimalne i druge tehničke uvjete za parkirališna mjesta za vozila i prikolice.

U odnosu na važeći Zakon, novost je u broju registriranog motornog vozila, odnosno, do sada je kao uvjet bilo propisano da prijevoznik mora imati 3 autobusa za linijski prijevoz putnika u unutarnjem i međunarodnom prijevozu, dok je prema Konacnom prijedlogu Zakona, sada predviđeno jedno registrirano motorno vozilo za pojedine vrste vozila.

Članak 9.

Ovim člankom detaljno je razrađena kategorija dobrog ugleda koji je jedan od 5. uvjeta definiran člankom 8. Zakona za dobivanje licence za obavljanje djelatnosti prometa, kao i slučajevi kada osoba nema dobar ugled u smislu ovog Zakona.

Članak 10.

U ovom članku propisani su financijski uvjeti koje mora ispunjavati prijevoznik, a što je također jedan od uvjeta iz članka 8. Zakona, dok su u istom članku, stavku 3. navedeni dokazi kojima prijevoznik može dokazivati da ispunjava uvjet financijske sposobnosti koja je potrebna za obavljanje djelatnosti prijevoza.

Članak 11.

Ovim člankom uređeno je pitanje stručne osposobljenosti osoba koje kod prijevoznika odgovaraju za poslove organizacije prijevoza, ova stručna osposobljenost jedan je od uvjeta koji se dokazuje u postupku dobivanja licence.

Članak 12.

Ovim člankom definirana je ovlast Hrvatske gospodarske komore i Hrvatske obrtničke komore u provođenju ispita, kao i obveza vođenja evidencije o istome, dok je stavkom 3. propisano da će ministar nadležan za promet imenovati tročlani sastav komisije, na njihov prijedlog.

Članak 13.

Ovim člankom propisan je postupak za izdavanje licence, odnosno, donošenje rješenja o dodjeli licence, kao i izvoda licence za svako pojedino vozilo. Također,

istim člankom Zakona definiran je rok važenja licence i to na 5 godina. Istovremeno, stavkom 7. propisana je obveza prijevoznika da obavijesti izdavatelja licence o prestanku obavljanja djelatnosti prijevoza, kao i ovlast ministra da propiše obrazac licence i izvod licence.

Članak 14.

Ovim se člankom definira vrijeme u kojem se može započeti sa djelatnošću prijevoza putnika ili tereta u unutarnjem i međunarodnom prometu, a to je dan uručivanja licence, odnosno, za pojedino vozilo dan kada je prijevozniku uručen izvod iz licence za konkretno vozilo.

Članak 15.

Ovim člankom propisana je obveza prijevozniku da prijavi svaku promjenu podatka temeljem kojih mu je izdana licenca izdavatelju licence, i to u roku od osam dana od dana nastanka promjene.

Članak 16.

Ovim se člankom propisuje koje dokumente mora imati u vozilu domaći prijevoznik, prijevoznik Zajednice i vozača stranog prijevoznika, kao i obveza vozaču davanja dokumenata ovlaštenim osobama.

Članak 17.

Ovim člankom propisani su uvjeti pod kojima izdavatelj licence istu može oduzeti domaćem prijevozniku.

Članak 18.

Ovim se člankom definiraju obveze pravnih ili fizičkih osoba koje obavljaju prijevoz za vlastite potrebe, a koje se sastoje od prijave kod izdavatelja licence, prije početka obavljanja djelatnosti, koji ih upisuje u evidenciju, a što je novina u odnosu na sada važeće propise.

Članak 19., 20. i 21.

Ovim člancima uređeno je pitanje licence Zajednice (uvjeti, izdavanje, oduzimanje) te je propisano da licenca Zajednice važi u Republici Hrvatskoj, te zamjenjuje licencu iz članka 6. ovoga Zakona. Ovim se člancima definira da se na postupak i na uvjete za izdavanje licence Zajednice na odgovarajući način primjenjuju odredbe II. poglavlja ovoga Zakona, kao i obveza ministarstva da svake godine do 31. siječnja dostavlja Komisiji pri Europskoj zajednici podatke o licencama i izvodima iz licence.

Takoder ovim člancima propisano je da, ukoliko ministarstvo donese rješenje o oduzimanju licence ili izvoda licence Zajednica prijevozniku, o tome odmah izvješćuje Komisiju pri Europskoj komisiji.

Odredbe ovih članka koje se odnose na Licencu Zajednice primjenjivat će se od dana pristupanja Republike Hrvatske u punopravno članstvo Europske unije.

Članak 22.

Prijevoz putnika razvrstan je na javni linijski prijevoz, posebni linijski prijevoz, povremeni prijevoz, auto-taksi prijevoz, kao i posebne oblike prijevoza.

Clanak 23.

Ovim clankom propisane su podvrste javnog linijskog prijevoz, kao i odredba po kojoj se navedeni prijevoz može obavljati samo autobusima. Također, stavkom 3. propisana je obveza prijevozniku na objavu voznog reda na autobusnim kolodvorima, kao i urednim autobusnim stajalištima, uz obvezu da su opci prijevozni uvjeti dostupni svim korisnicima prijevoza.

Stavkom 4. omogućeno je obavljanje javnog linijskog prijevoza i dodatnim autobusima (paralelni prijevoz tzv. bis vožnje).

Clanak 24.

Ovim clankom propisano je da se javni linijski prijevoz može obavljati samo temeljem dozvole za određenu liniju, koja se izdaje s rokom važenja od 5 godina, koja nije prenosiva, te je može koristiti samo prijevoznik kojem je izdana. Također je propisano da je prijevoznik kojem je izdana dozvola dužan najkasnije u roku od 30 dana od dana izdavanje.

Stavkom 5. propisana je ovlast ministru nadležnom za promet da propiše obrazac i visinu naknade za izdane dozvole.

Clanak 25.

U ovom clanku utvrđuje se nadležnost za izdavanjem dozvola za međuzupanijski linijski prijevoz, odnosno županijski linijski prijevoz putnika.

Clanak 26.

U ovom clanku propisani su uvjeti pod kojima se može izdati dozvola za županijski i međuzupanijski prijevoz, kao i potrebni dokumenti koje je prijevoznik dužan priložiti uz svoj zahtjev.

Clanak 27. i 28.

Ovim clancima propisani su uvjeti za obnovu dozvole, te razlozi zbog kojih izdavatelj dozvole istu neće obnoviti, te uvjeti za objavu javnog poziva zainteresiranim prijevoznicima za podnošenje ponuda za obavljanjem prijevoza na liniji koja je ukinuta, odnosno, nije obnovljena.

Clanak 29.

Ovim clankom propisani su slucajevi kada dozvola prestaje važiti prije isteka roka njenog važenja.

Clanak 30.

Ovim clankom propisana je obveza prijevoznika na obavljanje javnog linijskog prijevoza, u skladu s dozvolom i voznim redom, kao i obveza primjene iste cijene za sve putnike.

Clanak 31.

Ovim clankom propisano je uskladivanje voznih redova, a koji postupak je povjeren Hrvatskoj gospodarskoj komori i Hrvatskoj obrtničkoj komori, te ovlast ministra nadležnog za promet za propisivanjem mjerila, postupaka i rokova za redovno i izvanredno uskladivanje.

Clanak 32.

Ovim clankom utvrđeno je da daljinar i minimalno vozno vrijeme utvrđuje prijevoznik, dok je stavkom 2. dana ovlast ministru nadležnom za promet da utvrdi način određivanja daljinara i najmanjeg voznog reda.

Clanak 33.

Ovim clankom propisana je obveza putnicima da za trajanja cijele vožnje moraju imati voznu kartu koja mora sadržavati određene podatke, te da je moraju pružiti na uvid nadležnom inspektor.

Clanak 34.

Ovim clankom određeno je da se prodaja vozni karata može obavljati samo na organiziranim prodajnim mjestima i to autobusnim kolodvorima, agencijama, poslovnica, no i u samim autobusima.

Ova odredba je novost u odnosu na važeći Zakon o prijevozu u cestovnom prometu gdje je prodaja vozni karata u autobusima bila iznimka, u slučajevima gdje nije postojalo organizirano prodajno mjesto.

Clanak 35.

U ovom clanku utvrđena je obveza prijevoznika da utvrđuje cjenik, osim ako je to uređeno međunarodnim ugovorom, kao i obveza da cjenik dostavlja autobusnim kolodvorima koje koristi po voznom redu.

Clanak 36.

Ovim clankom propisana je obveza prijevoznika na obavješćivanje autobusnih kolodvora o nemogućnosti održavanja određene linije, odnosno, o kašnjenju duljem od 30 minuta, te je istovremeno utvrđena obveza autobusnog kolodvora koji je primio obavijest da istu prosljedi drugim autobusnim kolodvorima, te da u tom slučaju može u prijevoz uključiti drugog prijevoznika na račun prijevoznika koji je bio dužan obaviti prijevoz.

Clanak 37.

Prijevoz se može privremeno prekinuti za vrijeme važenja dozvole, ali samo u slučaju nastanka i za vrijeme trajanja okolnosti koje prijevoznik nije mogao predvidjeti (viša sila).

Takav prekid prijevoznik je dužan odmah prijaviti izdavatelju dozvole, kao i autobusnim kolodvorima.

Clanak 38.

Ovim clankom propisana je obveza prijevoznika da podnesu zahtjev izdavatelju dozvole za trajnom obustavom prijevoza ukoliko ne mogu obavljati prijevoz prema odobrenom voznom redu na liniji za koju su dobili dozvolu.

Izdavatelj dozvole u tom slučaju donosi rješenje o ukidanju dozvole, dok je stavkom 3. utvrđena obveza prijevoznika da trajnu obustavu objavi na autobusnim kolodvorima.

Clanak 39.

Ovim clankom predviđena je mogućnost prijenosa dozvole, u određenim slučajevima, i na drugog prijevoznika.

Clanak 40.

Ovim clankom dozvoljeno je, pod određenim uvjetima, obavljanje zajednickog prijevoza dva ili više prijevoznika, uz obvezu dostave ugovora o zajednickom obavljanju djelatnosti na koji se primjenjuju odredbe o ortakluku.

Stavkom 3. propisano je da se u tom slucaju izdaje jedna dozvola koja glasi na sve prijevoznike koji na taj nacin obavljaju zajednicki prijevoz.

Clanak 41.

Ovim clankom propisana je obveza prijevozniku na obavljanje javnog linijskog prijevoza na liniji za koju ima dozvolu, u svoje ime i na vlastitu odgovornost i racun.

Clanak 42.

U ovom clanku definirano je podvozarstvo, zatim rok u kojem se isto može obavljati i pod kojim uvjetima, a što je novina u odnosu na važeći Zakon. Time se dopušta mogućnost da prijevoznik koji ima dozvolu povjeri obavljanje prijevoza drugom prijevozniku.

Clanak 43.

Ovim clankom utvrđena je obveza vozaca da u granicama raspoloživih mjesta u vozilu, a u skladu s voznim redom, mora pružiti uslugu prijevoza svakoj osobi, uz primitak prtljage, te je stavkom 2. pripisana zabrana zaustavljanja izvan autobusnih kolodvora, odnosno, stajališta utvrđenih voznim redom.

Clanak 44.

Ovim clankom propisane se skupine putnika koje se mogu prevoziti posebnim linijskim prijevozom, te obveza sklapanja ugovora za takav vid prijevoza. Posebni linijski prijevoz putnika obavlja se na temelju ugovora sklopljenog između prijevoznika i narucitelja prijevoza, a obveza je prijevoznika izvijestiti nadležno tijelo za izdavanje dozvole za linijski prijevoz putnika o sklopljenom ugovora.

Kada na nekom području ne postoji organiziran linijski prijevoz putnika, a obavlja se posebni linijski prijevoz putnika, posebnim linijskim prijevozom putnika mogu se prevoziti i drugi putnici uz dozvolu ministarstva nadležnog za promet, odnosno upravnog tijela županije. Posebni linijski prijevoz obavlja se autobusima, a može i osobnim vozilima 8+1, odnosno, specijalnim vozilima.

Clanak 45.

Ovim clankom uređuje se obavljanje povremenog prijevoza putnika kao prijevoza unaprijed određene skupine putnika, pod uvjetima koji su dogovoreni ugovorom između prijevoznika i narucitelja prijevoza, pri čemu taj prijevoz ne smije sadržavati elemente linijskog ni posebnog linijskog prijevoza.

Clanak 46.

U ovom clanku uređuje se auto-taksi prijevoz, koji se obavlja na temelju ovoga Zakona i propisa kojeg donosi nadležno tijelo jedinice lokalne samouprave, odnosno, Grad Zagreba. Za obavljanje auto-taksi prijevoza jedinica lokalne samouprave, odnosno, Grad Zagreb izdaje koncesiju, a za izdavanje koncesije moraju biti ispunjeni uvjete u pogledu dobrog ugleda, stručne osposobljenosti i prijevoznik mora imati u vlasništvu ili zakupu najmanje jedno vozilo.

Clanak 47.

Ovim clankom utvrđeno je da se auto-taksi prijevoz obavlja na području jedinice lokalne samouprave, odnosno, Grad Zagreba, u kojoj ima sjedište/prebivalište, te se daje mogućnost jedinicama lokalne samouprave uređivanje uvjeta pod kojima auto-taksi prijevoznici sa drugog područja mogu obavljati auto-taksi

Clanak 48.

Ovim clankom zabranjuje se stranom prijevozniku obavljanje auto-taksi prijevoza na području Republike Hrvatske, osim ako je to uređeno međunarodnim ugovorom, odnosno, ako isto pravo imaju i hrvatski prijevoznici u toj državi.

Clanak 49.

Ovim clankom propisuje se obveza polaganja ispita za vozača auto-taksi vozila, prema programu kojeg propisuje nadležno tijelo jedinice lokalne samouprave, odnosno, Grad Zagreba.

Clanak 50.

Ovim clankom daje se u nadležnost jedinici lokalne samouprave da utvrdi potrebu i način obavljanja prijevoza putnika cestovnim vlakom, zaprežnim vozilom ili nekim drugim cestovnim vozilom.

Clanak 51.

U ovom clanku određuju se vrste prijevoza putnika u međunarodnom cestovnom prometu.

Clanak 52.

Ovim clankom propisuju se uvjeti za uspostavljanje međunarodnog linijskog prijevoza putnika između Republike Hrvatske i drugih država, kao i tranzitni prijevoz preko Republike Hrvatske.

Clanak 53.

Ovim clankom određuje se da se međunarodni linijski prijevoz putnika može obavljati samo na temelju dozvole koju izdaje ministarstvo nadležno za promet, uvjeti koje prijevoznik mora ispunjavati, rok važenja dozvole i popis dokumenata koje prijevoznik mora priložiti uz zahtjev.

Clanak 54.

Ovim clankom utvrđuje se da se međunarodni linijsku prijevoz putnika mora obavljati u skladu s izdanom dozvolom, te se zabranjuje obavljanje unutarnjeg prijevoza putnika na međunarodnim linijama.

Clanak 55.

Ovim clankom daje se mogućnost obavljanja međunarodnog linijskog prijevoza na istoj liniji i dodatnim autobusima, uz istovremenu mogućnost izostavljanja određenih stajališta i autobusnih kolodvora.

Clanak 56.

Ovim clankom propisano je da se tranzit preko Republike Hrvatske može obavljati temeljem dozvole koju izdaje ministarstvo nadležno za promet, ali bez usputnog ulaska i izlaska putnika.

Clanak 57.

Ovim clankom određuje se da se na objavljivanje i uskladivanje voznihi redova, nacine i uvjete korištenja stajališta i autobusnih kolodvora, kao i na ostale uvjete u medunarodnom linijskom prijevozu putnika odgovarajuće primjenjuju odredbe ovoga Zakona kojima se uređuje unutarnji cestovni prijevoz.

Clanak 58.

Ovim clankom propisana je mogućnost trajne obustave prijevoza u obavljanju medunarodnog linijskog prijevoza putnika uz odobrenje ministarstva nadležnog za promet.

Clanak 59.

Ovim clankom propisuju se skupine putnika koje se mogu prevoziti posebnim linijskim prijevozom u medunarodnom cestovnom prometu, te obveza sklapanja ugovora za takav vid prijevoza. Posebni linijski prijevoz putnika obavlja se na temelju ugovora sklopljenog između prijevoznika i narucitelja prijevoza, a obveza je prijevoznika o sklapanju ugovora izvijestiti ministarstvo nadležno za promet.

Clanak 60.

Ovim clankom propisuje se način obavljanja povremenog prijevoza putnika u medunarodnom cestovnom prometu, vožnje koje se obavljaju bez dozvola i vožnje za koje prijevoznik mora imati dozvolu.

Clanak 61.

Ovim clankom definira se naizmjenicni prijevoz putnika, utvrđuje njegov način obavljanja, te propisuje obveza držanja dozvole u autobusu tijekom vožnje. Ovaj clanak se prestaje primjenjivati na prijevoznike Zajednice, od dana pristupanja Republike Hrvatske u punopravno članstvo Europske Zajednice .

Clanak 62.

Ovim clankom propisana je obveza korištenja putnog lista pri obavljanju povremenog prijevoza i prijevoza naizmjenicnim vožnjama, te obveza popunjavanja putnog lista prije svake vožnje.

Clanak 63.

Ovim clankom propisano je da ministarstvo može ukinuti dozvolu za medunarodni linijski prijevoz ili naizmjenicne vožnje, ako prijevoznik unatoc prethodnom upozorenju ne obavlja prijevoz u skladu s odredbama ovoga Zakona i drugih propisa.

Clanak 64.

Ovim clankom propisuje se da svaki prijevoznik obavlja prijevoz putnika uz naknadu, bez diskriminacije i bez obzira na nacionalnost ili sjedište odnosno prebivalište, uz uvjet da ima licencu države u kojoj ima sjedište/prebivalište za prijevoz putnika u linijskom prijevozu, uključujući posebni linijski prijevoz i povremeni prijevoz, te da ispunjava uvjete Europske zajednice za obavljanje prijevoznicke djelatnosti.

Clanak 65.

Ovaj clanak uređuje dozvolu Zajednice za medunarodni linijski prijevoz putnika, te da se ista izdaje na razdoblje do 5 godina, a obrazac propisuje Komisija.

Clanak 66.

Ovim clankom definirani su uvjeti pod kojima prestaje važenje dozvola Zajednice za medunarodni linijski prijevoz putnika, kao i uvjeti pod kojima ministarstvo može oduzeti dozvolu Zajednice, o čemu mora izvijestiti izdavatelja dozvole.

Clanak 67.

Ovim clankom propisane su obveze prijevoznika koji je dužan obavljati prijevoze na način kojim jamci redovitost, stalnost prijevoza, te je i propisana obveza objave itinerera, stajališta, voznog reda, cijene i drugo.

Clanak 68.

Ovim clankom propisano je da Republika Hrvatska suraduje s članicama Europske zajednice u pogledu izvješćivanja i pružanja informacija.

Clanak 69.

Ovim clankom ureden je prijevoz za vlastite potrebe, a prijevoz za vlastite potrebe je prijevoz bez naknade koji obavljaju pravne odnosno fizičke osobe. Vozila kojima se takav prijevoz obavlja moraju biti u vlasništvu pravne odnosno fizičke osobe ili uzeta u zakup temeljem ugovora o zakupu ili leasingu. Za takvu vrstu prijevoza potrebna je potvrda.

Clanak 70. i 71.

Ovim clancima utvrđeno je da se prijevoz tereta može obavljati u unutarnjem i medunarodnom cestovnom prometu i kao takav obavlja se kao javni prijevoz ili kao prijevoz za vlastite potrebe. Javni prijevoz tereta je prijevoz uz naknadu, dok je prijevoz tereta za vlastite potrebe prijevoz bez naknade.

Clanak 72.

U ovom clanku detaljnije su razradeni uvjeti prijevoza tereta za vlastite potrebe.

Clanak 73.

Ovim clankom propisuje se da se medunarodni prijevoz tereta može obavljati temeljem dozvole, ukoliko medunarodnim ugovorom nije drugacije uredeno. Ministarstvo utvrđuje i razmjenjuje strane dozvole s nadležnim tijelima drugih država i određuje popis kritičnih dozvola za svaku godinu

Clanak 74.-78.

Ovim se clancima određuje nadležnost za raspodjelu stranih dozvola domaćim prijevoznicima, te uvjeti za dobivanje dozvola. Raspodjelu dozvola koje se ne smatraju kritičnim obavljaju komore, a raspodjelu kritičnih dozvola obavlja Povjerenstvo koje imenuje ministar. Povjerenstvo ima 5 članova, a čine ga tri predstavnika ministarstva, te po jedan predstavnik iz komora. Podaci o raspodjeli svih stranih dozvola objavljuju se svakih šest mjeseci na oglasnoj ploči i web stranicama ministarstva. Nadalje, clankom 74. propisani su osnovna mjerila za raspodjelu stranih dozvola domaćim prijevoznicima. Komore su dužne ministarstvu dostavljati izvješća o raspodjeli i iskorištenosti stranih dozvola po pojedinim

državama i pojedinim prijevoznicima. U clanku 77. određeni su uvjeti za dobivanje stranih dozvola koji se odnose na licencu za međunarodni prijevoz, pravovremeno podnošenje zahtjeva za dodjelu dozvole i dokaz o podmirenju svih poreza i doprinosa za mirovinsko i zdravstveno osiguranje. Određeno je da se dozvola mora nalaziti u vozilu za cijelo vrijeme obavljanja međunarodnog prijevoza.

Clanak 79.

Ovim clankom ureden je način obavljanja prijevoza tereta na teritoriju Republike Hrvatske za stranog prijevoznika i prijevoznika Zajednice. Strani prijevoznik odnosno prijevoznik Zajednice može obavljati prijevoz tereta u Republici Hrvatskoj ako ima važeću dozvolu za prijevoz tereta.

U slučaju obavljanja prijevoza skupom vozila (vucno + priključno vozilo) prijevoz se obavlja na temelju jedne dozvole, neovisno o državi registracije priključnog vozila.

Kontrolu ispravnosti dozvola za obavljanje prijevoza tereta obavlja inspekcija cestovnog prometa i cesta ministarstva i Carinska uprava.

Clanak 80.

U ovom clanku dana je ovlast Carinskoj upravi da može izdati, uz plaćanje upravne pristojbe, posebnu dozvolu za obavljanje prijevoza stranom prijevozniku koji je iz države s kojom Republika Hrvatska nije sklopila ugovor o međunarodnom prijevozu ili nema razmijenjene dozvole.

Clanak 81.

Ovim clankom propisuje se zabrana obavljanja prijevoza tereta za i iz trećih država za stranog prijevoznika, osim ako međunarodnim ugovorom nije drukcije utvrđeno, te se daje mogućnost obavljanja takvog prijevoza uz posebnu dozvolu ministarstva, u slučaju pomanjkanja odgovarajućih kapaciteta.

Clanak 82.

U ovom clanku navedeni su prijevozi za koje strani prijevoznik ne mora imati dozvolu.

Clanak 83.

Ovim clankom propisuje se zabrana ulaska stranom vozilu koje ne ispunjava uvjete propisane posebnim propisima u pogledu zaštite okoliša i sigurnosti u cestovnom prometu.

Clanak 84.

Izvanredni prijevoz koji je prijevoz vozilima koja u pogledu dimenzija ukupne dozvoljene mase i osovinskog opterećenja ne udovoljavaju propisanim uvjetima, obavljaju strani prijevoznici u Republici Hrvatskoj na temelju dozvole koju izdaje ministarstvo.

Clanak 85.

Ovim clankom propisana je zabrana stranom prijevozniku za obavljanje unutarnjeg prijevoza (kabotaže) na teritoriju Republike Hrvatske, osim ukoliko je to predviđeno međunarodnim ugovorom, odnosno, ako posjeduje dozvolu koji izdaje ministarstvo. Iznimno, strani prijevoznik može obavljati unutarnju prijevoz kružnu vožnju grupe putnika, koju je doveo iz države u kojoj je vozilo registrirano.

Takoder, istim clankom propisano je da domaci prijevoznik može koristiti strano vozilo za prijevoz na temelju dozvole za korištenje stranog vozila, a koju dozvolu izdaje ministarstvo.

Clanak 86.

Ovim clankom popisana je obveza placanja naknada za ceste u skladu s propisima koji ureduju javne ceste, osim ukoliko medunarodnim ugovorom nije drugacije uredeno, te da naknadu za ceste naplacuje Carinska uprava.

Clanak 87.-93.

Ovim clancima uredeno je prihvacanje i otpremanje autobusa i putnika na autobusnim kolodvorima, uvjeti koje mora ispunjavati kolodvor za obavljanje kolodvorskih usluga, obveze autobusnog kolodvora prema korisnicima kolodvora, izvješćivanje nadležnog izdatelja dozvole o neodržavanju linija.

Pored recenog u clanku 92. propisani su i uvjeti koje mora ispunjavati teretni kolodvor za obavljanje prihvata, otpremanja, parkiranja i osiguranja teretnih vozila.

Clanak 94.-96.

U ovim clancima utvrdeno je da inspekijski nadzor nad primjenom Zakona obavlja inspekcija cestovnog prometa i cesta sukladno Zakonu o inspekciji cestovnog prometa i cesta, a Državnom inspektoratu povjereno je obavljanje inspekijskog nadzora nad pojedinim odrednicama Zakona koje se odnose na odobrenje, prodaju voznih karata i auto-taksi prijevoz. Ujedno su propisane nadležnosti Carinske uprave na granicnom prijelazu za postupanje prema stranim i domacim prijevoznicima u pogledu kontrole dozvola i drugih isprava propisanih Zakonom.

Clanak 97.-101.

Ovim clancima propisani su prekršaji te visine novcanih kazni za ucinjene prekršaje od strane prijevoznika, pravne ili fizicke osobe. Pored novcanih kazni, za pojedine prekršaje propisane su i zaštitne mjere. Propisane su i prekršajne odrednice, te visine novcanih iznosa za vozace motornih vozila prijevoznika.

Clanak 102.-109.

Ovim clancima propisan je rok od jedna godine za donošenje podzakonskih propisa, te primjena važećih propisa koji nisu u suprotnosti s odrednicama Zakona. Propisano je da sva izdana odobrenja i dozvole koje su izdane do stupanja na snagu ovog Zakona, vrijede do isteka roka njihovog važenja. U odnosu na pravne i fizicke osobe koje obavljaju prijevoz za vlastite potrebe, ostavljen je rok od godine dana da usklade svoje poslovanje s odredbama Zakona jer do sada pravne i fizicke osobe koje su obavljale prijevoz za vlastite potrebe nisu morale ispunjavati niti jedan posebni uvjet za obavljanje takvog prijevoza, a prema odrednicama ovog Zakona, propisana je prijava kod nadležnog tijela.

Glede poglavlja Licenca zajednice clanci 19.-21. te clanci 65.-69. Zakona, odgodena je primjena do stupanja Republike Hrvatske u punopravno clanstvo Europske zajednice.

Ujedno je propisano da danom pristupanja Republike Hrvatske u punopravno clanstvo Europske zajednice prestaju se primjenjivati odredbe poglavlja IV. ovoga Zakona koje se odnose na javni prijevoz putnika u medunarodnom cestovnom prometu za prijevoznike Zajednice i domace prijevoznike, ako su u suprotnosti sa zakonodavstvom Europske zajednice.

Nadalje, utvrđeno je da ovaj Zakon stupa na snagu osam dana nakon dana objave u «Narodnim novinama».

IV Ocjena potrebnih sredstava za provođenje Zakona

Za provođenje ovoga Zakona nije potrebno izdvojiti posebna sredstva u Državnom proračunu.

V Razlike između rješenja koja se predlažu u odnosu na rješenja iz Prijedloga Zakona o prijevozu u cestovnom prometu

Konacni prijedlog Zakona razlikuje se u odnosu na rješenja iz Prijedloga Zakona, samo u dijelu prihvaćenih primjedbi, odnosno prijedloga danih u prvom citanju.

Konacni prijedlog Zakona u cijelosti je ureden sukladno primjedbama Odbora za zakonodavstvo Hrvatskog sabora, u pogledu nomotehnike, pravnog izricaja, te jezičnog ujednačavanja.

U **članku 2.** definiran je pojam «Zajednice» sukladno primjedbi Odbora za zakonodavstvo, čime je otklonjena dvojba kroz tekst svih članaka Zakona.

U **članku 3. stavku 5.** Konacnog prijedloga Zakona, a poradi prihvatanja primjedbe Odbora za unutarnju politiku i nacionalnu sigurnost, Kluba zastupnika HNS-PGS, Klub zastupnika IDS-a. kao i zastupnika gosp. Miroslava Korenike propisano je da se na sve postupke koji su predmet navedenog Zakona primjenjuju odredbe Zakona o općem upravnom postupku, ako istim nije drugačije određeno, pa je i to razlika u odnosu na prijedlog Zakona.

U **članku 5. brisan je stavak 5.** sukladno primjedbi Odbora za prostorno uređenje i zaštitu okoliša, koja se odnosila na prijevoz opasnih tvari iz razloga što je prijevoz opasnih tvari ureden Zakonom o prijevozu opasnih tvari («Narodne novine» 97/93 i 151/03), te su tim Zakonom uredeni uvjeti koje mora ispunjavati osoba koja upravlja motornim vozilom koje prevozi opasne tvari i određena dobna granica od 21 godine. Prilikom donošenja novog Zakona o prijevozu opasnih tvari, odrednice glede upravljanja vozilom u cijelosti će se morati usuglasiti sa odredbama Zakona o sigurnosti prometa na cestama, kao i Zakona o prijevozu u cestovnom prometu. U Prijedlogu Zakona bila je određena gornja granica od 65 godina za vozača u javnom prijevozu, ova dobna granica brisana je u članku 5. Konacnog prijedloga Zakona.

U **članku 6.** u odnosu na prijedlog Zakona dodani su novi stavci 1. i 2., koji određuju da se djelatnost cestovnog prijevoza putnika i tereta ne može obavljati vozilima koja su starija od 18 godina dok se prijevoz učenika ne može obavljati vozilima starijima od 10 godina, sukladno primjedbi Odbora za pomorstvo, promet i veze. Poradi statističkih podataka o starosti vozila, kao i ocjene gospodarske situacije u Republici Hrvatskoj ocijenjeno je da su predložene godine starosti vozila optimalne. Pored navedenog Pravilnicima ECE R13.6 i ECE R 36.03 propisani su zahtjevi kojima moraju udovoljavati vozila u trenutku proizvodnje što je također bila

smjernica za određivanje donje granice starosti vozila. Pored recenog dodan je i stavak 4. kojim je utvrđeno tko će izdavati potvrde o ispunjavanju uvjeta koje po posebnom popisu moraju ispunjavati vozila za javni prijevoz i prijevoz za vlastite potrebe, a poradi prihvatanja primjedbi Odbora za unutarnju politiku i nacionalnu sigurnost, zastupnika gosp. Miroslava Korenike, Kluba zastupnika HNS-PGS i Kluba zastupnika IDS-a).

U **clanku 8.** razvidno je određeno da prijevoznik mora imati parkiralište koje mora ispunjavati određene tehnicke i ekološke uvjete, sukladno primjedbi Odbora za prostorno uređenje i zaštitu okoliša.

U **clanku 9.** sukladno primjedbama Odbora za zakonodavstvo i zastupnika gosp. Josipa Vreska, mr.sc. Mate Arlovića i Peje Trgovčevića, uređena je visina novčane kazne za prekršaj pravne i fizičke osobe, te je i izricaj clanka uređen sukladno primjedbama.

U **clanku 10.** sukladno primjedbama Odbora za zakonodavstvo, pravno je uređen izricaj clanka, dok je u stavku 4. utvrđen iznos za skupinu vozila.

U **clanku 13. stavku 3.** radi prihvatanja primjedbe Odbora za unutarnju politiku i nacionalnu sigurnost, gosp. Miroslava Korenike, zastupnika SDP-a, Kluba zastupnika HNS-PGS i Kluba zastupnika IDS-a, propisano je da se licenca izdaje za razdoblje od pet godina, te je sukladno prihvatanju primjedbe Odbora za pomorstvo, promet i veze propisano koje tijelo utvrđuje uvjete vezane za starost vozila.

U **clanku 31.** dodan je novi stavak 3. kojim je djelomično konzumirana primjedba na **clanak 26.** u prijedlogu Zakona, Odbora za unutarnju politiku i nacionalnu sigurnost, Klub zastupnika IDS-a, zastupnik gosp. Miroslava Korenike. Naime, predlagac nije u cijelosti prihvatio primjedbu, jer mogućnost objave javnog poziva za sve nove linije podrazumijeva utvrđivanje mreže linija i izradu prijedloga voznih redova s točno utvrđenim vremenima polaska, dolaska i stajališta. S obzirom da je prema ovom Konacnom prijedlogu Zakona propisana obveza usklađivanja voznih redova za nove linije u odnosu na postojeće, a koje predlažu sami prijevoznici primjedbu na navedeni članak nije bilo moguće u cijelosti prihvatiti. Stoga je u clanku 31. stavku 3. propisano da iznimno za nove, međusobno neusklađene linije, dakle, za one za koje se prijevoznici nisu mogli uskladiti ministarstvo, odnosno, upravno tijelo županije nadležno za poslove prometa objavljuje javni poziv radi odabira prijevoznika koji će obavljati prijevoz na toj liniji.

U **clanku 34. stavku 1.** poradi prihvatanja primjedbe zastupnika gosp. Nikole Vuljanica, ostavljena mogućnost prodaje voznih karata i u autobusima, ali tamo gdje nema organiziranih prodajnih mjesta.

U **clanku 44. stavak 1.** sukladno primjedbama Odbora za zakonodavstvo i zastupnika gosp. Dragutina Lesara, uređeno je pitanje prijevoza učenika škola, a ne samo učenika osmogodišnjih škola kako je bilo propisano u Prijedlogu Zakona.

U **clanku 46.** došlo je do izmjene, te je propisano da propis o uređivanju autotaksi prijevoza donosi nadležno tijelo jedinice lokalne samouprave pa su na taj način prihvacene primjedbe Odbora za zakonodavstvo, zastupnika gosp. Miroslava

Korenike, Kluba zastupnika IDS-a, Kluba zastupnika HNS-PGS i Odbora za unutarnju politiku i nacionalnu sigurnost.

U Konacnom prijedlogu Zakona **brisan je danak 64.** koji je bio propisan u prijedlogu Zakona. Naime, predlagac je na temelju primjedbe Odbora za zakonodavstvo preispitao opstojnog predloženog rješenja, te utvrdio da je potrebno odredbu brisati kao suvišnu.

Uslijed brisanja **clanka 64.** u tekstu Konacnog prijedloga došlo je do promjene u numeriranju clanaka.

U **clanku 75. Prijedloga Zakona (clanak 74. Konacnog Prijedloga Zakona)**, a poradi prihvacenih primjedbi Odbora za unutarnju politiku i nacionalnu sigurnost, Odbora za zaštitu okoliša i prostorno uređenje, Kluba zastupnika IDS-a, Kluba zastupnika HNS-PGS i zastupnika gosp. Miroslava Korenike, definiran je sastav Povjerenstva koje imenuje ministar, a što nije bilo uređeno u Prijedlogu Zakona.

U **clanku 75. stavak 3. prijedloga Zakona (clanak 74. stavak 3. Konacnog prijedloga Zakona)**, primjedba Odbora za prostorno uređenje i zaštitu okoliša koja se odnosi na mjerila «kvaliteta voznog parka» i pitanje kako će se to mjerilo utvrđivati, predlagatelj je prihvatio te uređio na način da je dodan tekst: EURO 0,1,2,3 motorna vozila (tradicionalna, zelena, zelenija i sigurnija i EURO 3-sigurna) i time mjerila «kvaliteta voznog parka» pojasnio.

U **clanku 83. Prijedloga Zakona (clanak 82. Konacnog Prijedloga Zakona)**, a poradi prihvatanja primjedbe Odbora za zaštitu okoliša i prostorno uređenje, u stavku 1. ovoga clanka brisana je točka 8.

U **poglavlju X. Prekršajne odredbe**, razradena je prekršajna odgovornost, pravnih odnosno, fizičkih osoba, te je raspon visine novčanih kazni uskladen sa Zakonom o prekršajima, a poradi primjedba Odbora za zakonodavstvo, Odbora za unutarnju politiku i nacionalnu sigurnost i zastupnika gosp. Miroslava Korenike.

VI Mišljenja i prijedlozi koji su bili dani na Prijedlog Zakona, a koje predlagatelj nije prihvatio

Predlagatelj nije prihvatio primjedbe **na članak 9.**, Odbora unutarnju politiku i nacionalnu sigurnost, Kluba zastupnika HNS-PGS, Kluba zastupnika IDS-a, zastupnika gosp. Miroslava Korenike da se iza stavka 3. Prijedloga Zakona, doda novi stavak 4. kojim bi izdavatelj licence pribavljao dokaze po službenoj dužnosti o nekažnjavanju i to uvidom u elektronsku evidenciju, iz razloga što izdavatelji dozvole nisu umreženi sa nadležnim sudovima koja izdaju uvjerenja o nekažnjavanju, ne postoji mogućnost uvida u baze podataka, pa tako niti brzog i efikasnog uvida u tražene podatke. Nadalje, predlagatelj ocjenjuje da je oportunije da se pojedinac traži za sebe uvjerenje, nego da se po službenoj dužnosti zatraži isto za veliki broj podnositelja zahtjeva, čime bi se odjednom povećao opseg poslova nadležnih sudova.

Predlagatelj nije prihvatio primjedbe Odbora za zakonodavstvo Hrvatskog sabora na **clanak 20. stavak 3.** o obvezi dostave podataka o broju vozila Komisiji pri Europskoj zajednici. Naime, ministarstvo dostavlja podatke o izvodima licence, a prema definiciji iz clanka 2. tocke 15. izvod iz licence je isprava koju izdaje izdavatelj licence za svako pojedino vozilo. Dakle, kako je broj vozila vezan uz izvode licence, dostavom podataka o izvodima licence Komisiji pri Europskoj uniji, dostavit ce se i podaci o broju vozila.

Primjedba na **clanak 70. stavak 3. prijedloga Zakona (clanak 69. stavak 3. Konacnog prijedloga)** Odbora za unutarnju politiku i nacionalnu sigurnost, Kluba zastupnika HNS-PGS, Kluba zastupnika IDS-a i zastupnika gosp. Miroslava Korenike, nije prihvacena, jer je prijevoz za vlastite potrebe prema definiciji iz clanka 2. tocke 37. ovog Zakona prijevoz osoba ili tereta koji bez naknade obavljaju pravne ili fizicke osobe radi zadovoljavanja proizvodnih ili uslužnih potreba u okviru svojih djelatnosti. Naime, komore, tijela državne uprave ili lokalne samouprave i sl. ne obavljaju prijevoz za vlastite potrebe u smislu ovoga Zakona, nego koriste službene automobile za službena putovanja odnosno službene izlaske, a što se ne uređuje ovim Zakonom niti drugim propisom, vec se to pitanje isključivo uređuje općim aktima tih tijela. Dakle, iz svega recenog razvidno proizlazi da korištenje službenog automobila u službene svrhe nije prijevoz za vlastite potrebe u smislu ovoga Zakona.

Primjedbu na **clanak 84. Prijedloga zakona (clanak 83. Konacnog prijedloga Zakona)** Odbora za prostorno uređenje i zaštitu okoliša, predlagatelj nije prihvatio jer je zakonska obveza primjene standarda zaštite okoliša za domace prijevoznike propisana i isti su ih dužni primjenjivati, dok je posebno istaknuta obveza u odnosu na stranog prijevoznika. Naime, Pravilnikom o tehnickih pregledima vozila («Narodne novine» broj 136/04) između ostalog je propisano koje kolicine ispušnih plinova mogu ispuštati motori cestovnih motornih vozila. Nadalje, Pravilnikom o tehnickih uvjetima vozila u prometu na cestama («Narodne novine» broj 59/98, 76/98 i 18/04) također je regulirano pitanje dopuštene vanjske buke za pojedina vozila, kao i u pogledu emisije ispušnih plinova. Pored recenog isticemo da je propisima o homologaciji, koji propisi su u nadležnosti Državnog zavoda za normizaciju i mjeriteljstvo, uređeno pitanje emisije ispušnih plinova i buke vozila. Slijedom iznesenog, razvidno je da domaci prijevoznici ne moraju biti posebno obuhvaceni u ovom clanku jer podliježu nizu pregleda na kojima moraju zadovoljavati propisane uvjete u gore navedenim propisima.

Primjedbu na **clanak 89. stavak 9. prijedloga Zakona (clanak 88. stavak 9. Konacnog prijedloga Zakona)** Odbora za unutarnju politiku i nacionalnu sigurnost, Klub zastupnika IDS-a, Klub zastupnika HNS-PGS i zastupnik gosp. Miroslava Korenike, predlagatelj nije prihvatio, jer ovjera cjenika od strane HGK znaci potvrdu da je izvršeno uskladivanje.

Primjedbu na **clanak 90. prijedloga Zakona (clanak 89. Konacnog prijedloga Zakona)** Odbora za unutarnju politiku i nacionalnu sigurnost, Klub zastupnika IDS-a, Klub zastupnika HNS-PGS i zastupnik gosp. Miroslava Korenike predlagatelj nije prihvatio. Naime, obvezivanje na korištenje autobusnog kolodvora prijevoznika nije protivno ustavnom nacelu slobode tržišta. Naime, brisanjem navedenog clanka, odnosno, brisanje obveze korištenja autobusnih kolodvora, imalo

bi negativne posljedice na urednost obavljanja prihvata i otpreme putnika, sigurnost putnika i odvijanja cestovnog prometa.

Primjedbu na **clanak 106. prijedloga Zakona (clanak 105. Konacnog prijedloga Zakona)**, Odbora za zakonodavstvo koja se odnosi na izricaj «prijam Republike Hrvatske u punopravno clanstvo Europske unije» predlagatelj nije prihvatio, jer je predlagatelj u Konacnom prijedlogu Zakona sukladno sugestiji Ministarstva europskih integracija, kroz tekst Zakona rijeci «od dana pristupanja Republike Hrvatske u punopravno clanstvo Europske unije» zamijenio rijecima «od dana pristupanja Republike Hrvatske Europskoj uniji».